KOSTAS KUBILINSKAS

Gintarėliai

KOSTAS KUBILINSKAS

Gintarėliai

ANTRAS LEIDIMAS

Lietuvių Kultūros Židinio New Yorke
ANTANO MACEIKOS Vardo
BIBLIOTEKA
Skyrius 9-17
Nr. 5645

VILNIUS

1 9 7 4

ILIUSTRAVO

ALBINA MAKŪNAITĖ

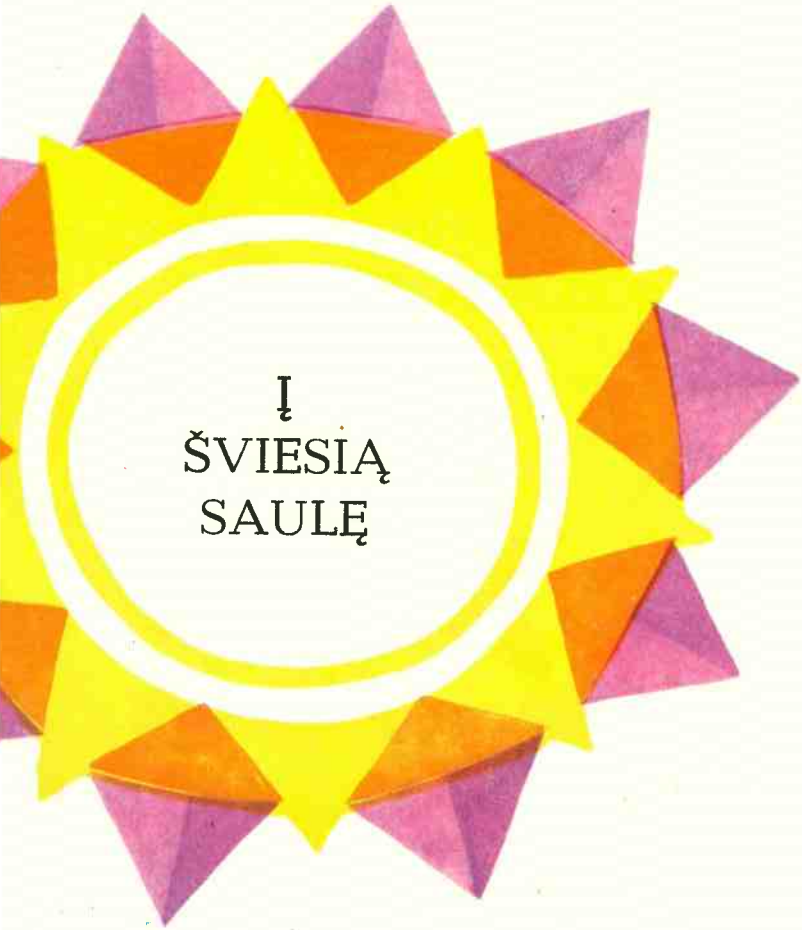

Į ŠVIESIĄ SAULĘ

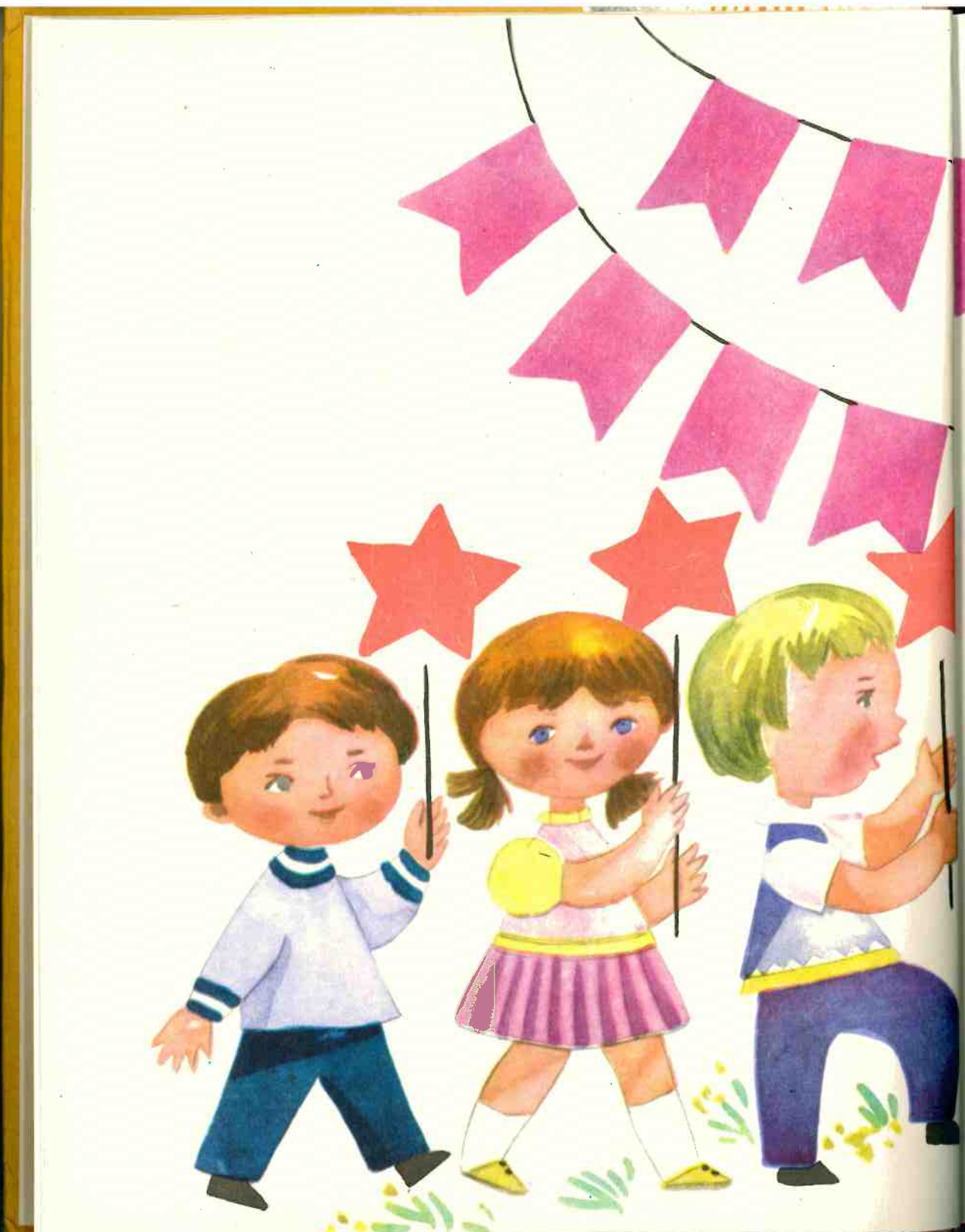

TARYBŲ LIETUVA

Kur žarsto gintarėlį
Mūs Baltija melsva,
Auksinių kopų smėly —
Tarybų Lietuva.

Kur žėri Vilniaus bonios,
Ten mūs širdis gyva.
Tenai kalnuos ir kloniuos —
Tarybų Lietuva.

Tai Partija iškėlė
Tave, šalie laisva,
Tyrasis gintarėli —
Tarybų Lietuva.

Klestėk, šalie brangiausia,
Laiminga ir laisva,
Tu mūsų mylimiausia
Tarybų Lietuva!

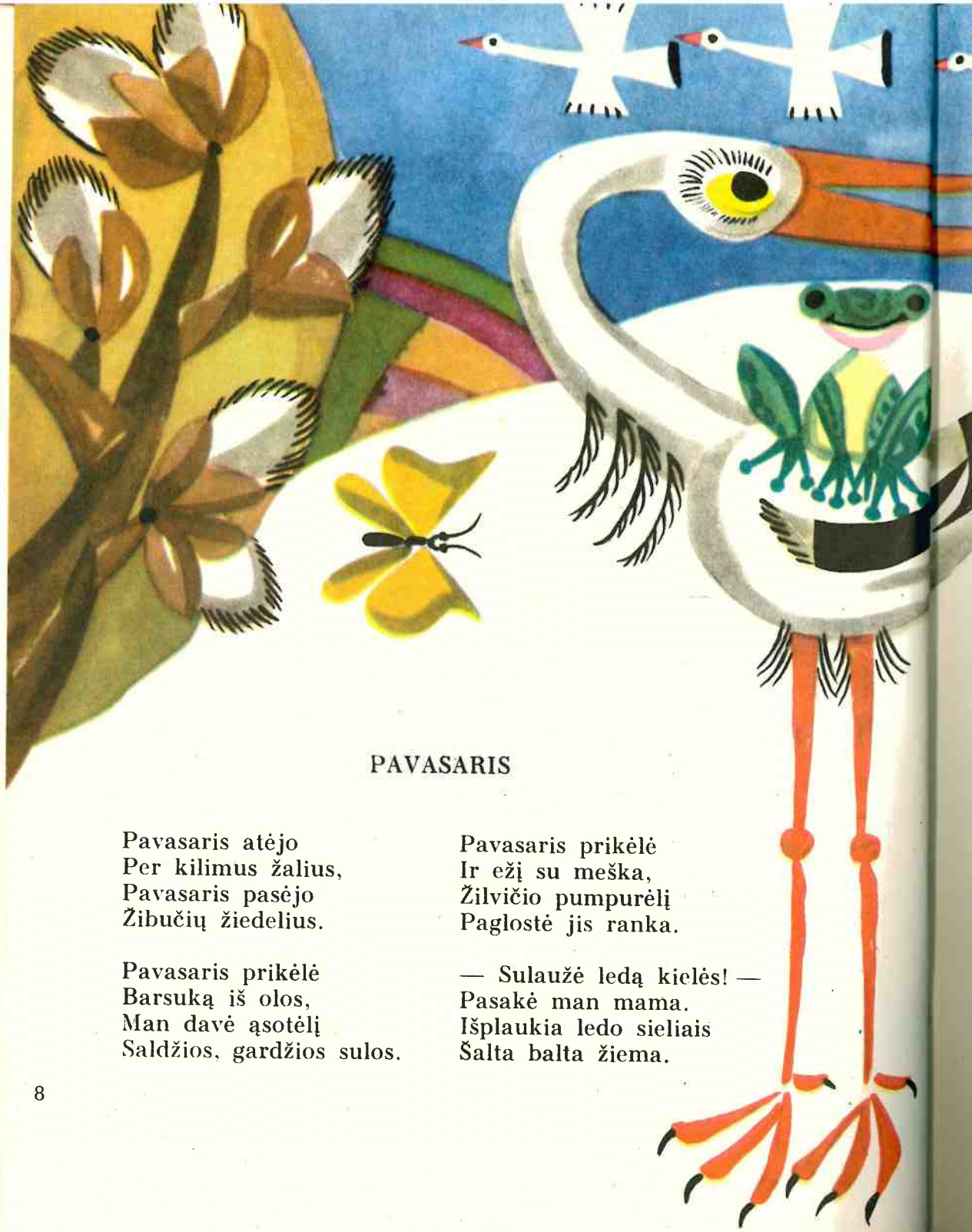

PAVASARIS

Pavasaris atėjo
Per kilimus žalius,
Pavasaris pasėjo
Žibučių žiedelius.

Pavasaris prikėlė
Barsuką iš olos,
Man davė ąsotėlį
Saldžios, gardžios sulos.

Pavasaris prikėlė
Ir ežį su meška,
Žilvičio pumpurėlį
Paglostė jis ranka.

— Sulaužė ledą kielės! —
Pasakė man mama.
Išplaukia ledo sieliais
Šalta balta žiema.

Pavasaris greit perves
Per kalnus ir marias
Žąsis, gulbes ir gerves,
Ir kregždutes žvitrias...

Pavasaris į būrį
Sukvies visus paukščius,
Linksmai paklaus, ar turi
Paukšteliai skudučius.

— Snapeliai — mūs skudučiai! —
Dudutis uždūduos.
Pašvilpaus ir šnekučiai,
O gandras — kleketuos...

Pavasaris geltonai
Purienas nudažys,
O veidelius raudonai
Vaikučiams išrašys.

Pavasaris paleido
Ir saulės zuikučius,
Kad pakutentų veidą,
Prikeltų vaikučius.

Ei, kelkitės, miegaliai,
Ei, kelkit iš miegų!
Žiedeliai kaip varpeliai
Jau skamba už langų...

Pietų vėjelis šiltas
Jums moja sparneliu...
Takelis jau nupiltas
Žiedeliais obelų.

Išbėkite pažaisti
Su pirmu drugeliu,
Išbėkite paleisti
Laivelį grioveliu.

Purenkit savo ežią,
Taisykit grėbliukus,
Pasėkit atsinešę
Pupas ir žirniukus.

Te kalasi iš grūdo
Daigelis pamaži,
Kad mūsų žemė būtų
Turtinga ir graži.

GINTARĖLIAI

— Ei vėjeli,
Kur pro šalį
Tu neri, tu neri?
— Bėgu smėliu
Gintarėlių
Paieškot pamary!

— Kur, žuvyte
Vinguryte,
Tu neri, tu neri?
— Tarp šešėlių
Gintarėlių
Paieškot sūkury!

— Kur, vaikuti,
Kur, zuikuti,
Tu neri, tu neri?
— Bėgu smėliu
Gintarėlių
Paieškot pamary!

— Ko, saulyte
Auksuolyte,
Taip žėri, taip žėri?
— Jūros smėly
Gintarėlį
Suradau pamary!

VILNIAUS KALNELIAI

Debesėlių šilkavilnių
Visą būrį vėjas gena.
Mes į Vilnių!
Mes į Vilnių! —
Paneriuos daina skardena.

Kauburėliai ir kalneliai,
Ir kaip rūtos pušynėliai.
Srūva mėlyni upeliai
Per geltoną Vilniaus smėlį.

Klesti miestas auksabonis,
Liaudies rankom atstatytas.
Ir laisvai dainuoja žmonės,
Ir linksmai Vilnelė ritas.

Debesėlių šilkavilnių
Visą būrį vėjas gena.
Mes į Vilnių!
Mes į Vilnių! —
Paneriuos daina skardena.

MYLĖKI PARTIJĄ, VAIKUTI!

Mylėki Partiją, vaikuti,
Kaip savo motiną myli:
Tave lyg pumpurą glėžnutį
Ji saugo Lenino šaly.

Tave nuo priešų Ji apgynė
Ranka galinga ir tvirta:
Visa Tėvynė
Lenininė
Tvirtų Jos rankų sukurta.

Ir po baltų beržų šešėliais
Balta kaip gulbė mokykla,
Ir Kauno jūros žiburėliais
Pražydus tėviškė miela...

Ir tu gali kuo nori būti
Tik didžio Lenino šaly.
Mylėki Partiją, vaikuti,
Kaip savo motiną myli.

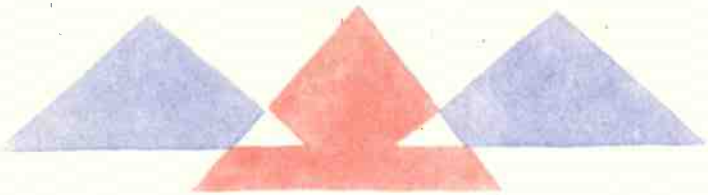

DAINA APIE ILJIČIŲ

Daina apie Iljičių,
Apie Tarybų šalį
Iš mūs širdžių mažyčių
Plasnoja lyg paukštelė.

Šakelėje alyvos
Jau pumpurai papurę...
Ir Leninas kaip gyvas
Į mus su meile žiūri.

Žydėkite daržely,
Alyvos šviesiai mėlynos! —
Mylėsim didžią šalį,
Kaip ją mylėjo Leninas.

SAKMĖ APIE BALTĄ BERŽELĮ

PASKUTINĮ VAKARĄ

Virš banguojančių varpų
Baltas mėnuo pakilo,
Kai tėvelis iš darbo
Grįžo vakarą tylų.

Pievoj pempė sukliko.
Klonį apgaubė rūkas.
Vartuos tėtį sutiko
Geltonplaukis berniukas.

Sunkios gėlės nulengo.
Žvaigždės mėnesį mojo,
O po tėviškės langu
Baltas beržas rymojo.

Po šiuo beržu abudu
Jie tąvakar sėdėjo.
Žemė snūdo užsnūdo,
Tik lakštutė aidėjo...

Ant papievių atolo
Gailios rasos nukrito,
O iš tolo, iš tolo
Sutartinė atklydo...

Ir, atrodė, dainavo
Visa žemė gimtinė,
Ir, atrodė, alsavo
Jos plačioji krūtinė.

Tilo, tilo, nutilo
Ta daina sutartinė,
Virš dūluojančio šilo
Sumirgėjo aušrinė. — —

KO BERŽELIS VERKĖ

Snaudė vėsūs šešėliai.
Net žiogeliai negrojo.
Ir pilki vyturėliai
Prie grumstelių miegojo.

Giedras giedras birželis
Laukė auštančio ryto.
Mėnesienoj lašelis
Sužvilgėjęs nukrito...

Debesėliai per dangų
Kaip valtelės vis plaukė,
O berželis po langu
Gailią ašarą braukė...

Vai nenujautė niekas,
Ko berželis raudojo,
Vai nenujautė niekas,
Ko berželis godojo.

JIE NUKIRTO BERŽELĮ

Brėško giedras birželis,
Žaros nuplieskė dangų.
Ir sukniubo berželis
Kaip kareivis po langu.

Jį skeveldra nukirto.
Beržo širdi išplėšus...
Kas taip žiauriai įnirto? —
Priešas! Kruvinas priešas!

Močios veidas nublanko.
Tėvas rūsčiai pakilo
Ir, paėmęs ant rankų
Mažą sūnų, prabilo:

— Šitą baltą berželį
Jie nukirto po langu,
Bet nukirsti mūs šalį
Neužteks niekšams rankų!

Beržo kraujas lašėjo
Iš nulaužto kamieno,
Kai tėvelis išėjo,
Mus palikęs du vienu.

Aš prie beržo stovėjau,
Nusigandęs, išbalęs,
Ir mamos klausinėjau:
— Kur išėjo tėvelis?..

KADA, MAMYTE, GRĮŠ TĖVELIS?

— Kada, mamyte, grįš tėvelis? —
Mamos aš klausdavau tyliai.
— Tada, kai ant obels šakelės
Prinoks geltoni obuoliai.

Aš laukiau dieną ir savaitę,
Aš laukiau mėnesį ir du
Ir laisčiau laisčiau obelaitę
Troškaus vasarvydžio metu.

Ruduo pagelto. Užderėjo
Sode geltoni obuoliai...
O tėtis? Tėtis neparėjo,
Ir vėl aš klausiu atkakliai:

— Kada, mamyte, grįš tėvelis?
— Tada, kai baltos snaigės kris,
Bus lygus lygus rogių kelias...
Tada tikrai tėvelis grįš.

Ir buvo lygus rogių kelias —
Laukai ir vieškeliai balti,
Tačiau negrįžo jais tėvelis,
Nors aš vis bėgau jo sutikt.

— Kada, mamyte, grįš tėvelis?
O gal ir tu nebežinai?
— Tada, kai sodas vėl bus žalias,
Žydės už lango jazminai...

Aš laukiau vėlei, laukiau vėlei,
Tiek daug naktų, tiek daug dienų,
Kad vėl pragystų vyturėliai,
Pražystų kekės jazminų.

Ir baltos pienės nubyrėjo,
Ir griežlės griežė vakarais.
O tėtis? Tėtis neparėjo.
Ir gal jau niekad nepareis?..

TĖTIS GRĮŠ

O tuo metu tėvelis ėjo
Per stepę girgždančiu sniegu...
Jis gimtą pirkią ten regėjo
Su pilku vėjo gaidžiuku.

Ir visą visą plačią šalį
Jis matė mūšiuos tolimuos,
Skeveldros nublokštą berželį
Ir sūnų, paliktą namuos.

Užplūdo tankai kaimo kelią...
Ir vieną kartą vakare
Įbėgo tėtis į pirkelę
Su aukšta kario kepure.

Aplinkui griaudėjo kanuolės.
— Tėvelis! — suklykė sūnus
Ir tekinas prie tėvo puolės,
Rankas išskėtęs kaip sparnus.

— Sūnau tu mano šviesiaplauki,
Žiūriu, tu tikras vyras jau...
Tur būt, manęs ir nebelaukei,
O aš ėmiau ir parėjau.—

Ant tėčio kelių vis čiauškėjo
Sūnus kaip linksmas vyturys.—
O rytą tėtis vėl išėjo:
— Miegok, sūnau! Tėvelis grįš...

PO TAIKOS BERŽELIU

Vėl gegužis, vėl žalias
Barsto žiedus gėlių.
Tik nulaužtas berželis
Be lapelių žalių.

Nepražys jo viršūnė
Ir šakų neišties...
Už fašistinį šunį
Nėr piktesnio žvėries!

Siauras klevo suolelis
Tarp vijoklių žalių.
Sėdi grįžęs tėvelis
Po taikos berželiu.

Jį sūnelis ir tėtis
Pasodino čionai.
Oš berželis prie klėties
Amžinai, amžinai.

Glaus berželio pavėsis
Mus po laisvu dangum,
O tėvelis gėrėsis
Berželiu ir sūnum.—

Auk, žaliuoki, berželi,
Svyruonėli švelnus!
Gins tarybinę šalį
Mano jaunas sūnus.

PRIE PARTIZANO KAPO

ŽIBUTĖS

Čia tokios mėlynos žibutės...
Čia mes atėjom su mama.
Taip gera gera čia pabūti:
Čia tokios mėlynos žibutės.

Čia pumpurėliai kaip akutės
Ir samanėlių šilima...
Taip gera gera čia pabūti,
Čia mes atėjom su mama.

DĖL KO, DĖL KO MAMYTĖ VERKIA?

Dėl ko, dėl ko mamytė verkia?
Juk taip šilelyje gražu...
Žibutės žiūri prasimerkę:
Dėl ko, dėl ko mamytė verkia?

Ko sadulėlės lyg pavargę
Tarp liemeningųjų beržų?..
Dėl ko, dėl ko mamytė verkia?
Juk taip šilelyje gražu!

PO BALTUOJU BERŽELIU

Kuklus kapelis partizano.
Žali vainikai jau gelsvi...
Čia jis kovojo, čia gyveno,
Kad mes gyventume laisvi.

Prie penkiakampės jo žvaigždutės
Padėjau mėlynas gėles.
Priminkit, mėlynos žibutės,
Žydras vaikučių akeles!

ŽVAIGŽDŽIŲ PIONIERIUS

Arteko garbės pionieriui
Jurijui Gagarinui

Kadaise margas kilimėlis
Skraidino pasakų vaikus
Ir nešė milžinus iškėlęs
Per aukštus kalnus ir miškus.

Kadaise skriejom ant erelio,
Ant raibo sakalo sparnų,
Pakilę pasakoj senelio
Virš užkerėtųjų kalnų.

Kadais skraidydavo drakonai,
Ištroškę kraujo, pamariais,
O juos užbūrę girių monai
Piktai kvatojos po kerais.

Kadais, Skrajojantį Olandą
Išvydę, grimzdavo laivai,—
Nūnai lyg pasakoje skrenda
Žmogus didingai ir laisvai.

Žmogus, apskriejęs Žemę, grįžta
Žvaigždynų paslaptis atskleist.
Ir pionieriai pasiryžta
Į erdvę skristi jo keliais.

Visa šalis šiandieną gėris
Padangių didvyriu didžiu.
Juk jis — žvaigždynų pionierius,
Sugrįžęs Žemėn iš žvaigždžių!

Ir jis juk buvo leninietis
Ir pionierius, kaip visi:
Draugus būrelin susikvietęs,
Svajojo nardyt debesy...

Ir jis juk bandė sklandytuvą,
Ir jam juk būdavo skaudu,
Kai vos pakyla ir užkliūva
Jo sklandytuvas už laidų...

Ir jis juk aitvarus taip leido,
Kaip šiandien leidžiame juos mes,
Ir jo, ir mūsų mintys skraido
Po skliauto mėlynas gelmes.

Ir jis svajodavo pakilti
Virš paslaptingų debesų —
Ir jo svajonė išsipildė,
Ir išsipildys jūs visų.

Visur jūs būkit pirmutiniai,
Ir mes didžiuosimės jumis.
Jūs didžio Lenino Tėvynei
Nuklokit kelią žvaigždėmis.

TIK MOTULĖS ŠIRDYJE

Šviesios šviesios žvaigždžių kekės,
Žemėn linkdamos, žydės,—
Tik motulės šviesios akys
Man šviesesnės už žvaigždes.

Nors meili meili saulutė,
Bet saulutė pamatys,
Kad meilesnė man motutė
Ir karštesnė jos širdis.

Švelnios švelnios pievų gėlės
Lenkia baltas galveles,—
Švelnios rankos motinėlės
Man švelnesnės už gėles.

Prie motulės prisiglausiu,
Apkabinsiu rankom ją
Ir karščiausią meilę jausiu
Tik motulės širdyje.

PIONIERIŲ DAINA

Skambėk, pionierių dainele,
Daina, kupina spindulių!
Nurodė mums Leninas kelią,
Ir žengiame šituo keliu.

Mus Partija myli ir glaudžia,
Mes — motinos liaudies vaikai!
Kai mūsų trimitai sugaudžia,
Tai klausos laukai ir miškai.

Skambėki, jauna sutartine!
Tegirdi draugai tolimi,
Kad brangią Tarybų Tėvynę
Mes mylim visa širdimi.

Berželiai viršūnes nulenkia,
Nutyla laukuos vyturiai,
Kai vieškeliais žengia ir žengia
Jaunų leniniečių būriai.

Ereliais pakilti ir skristi!
Visų mūs svajonė karšta.—
Mus jungia didžioji draugystė
Ir Lenino meilė šventa.

Skambėk, pionierių dainele,
Daina, kupina spindulių!
Nurodė mums Leninas kelią,
Ir žengiame šituo keliu.

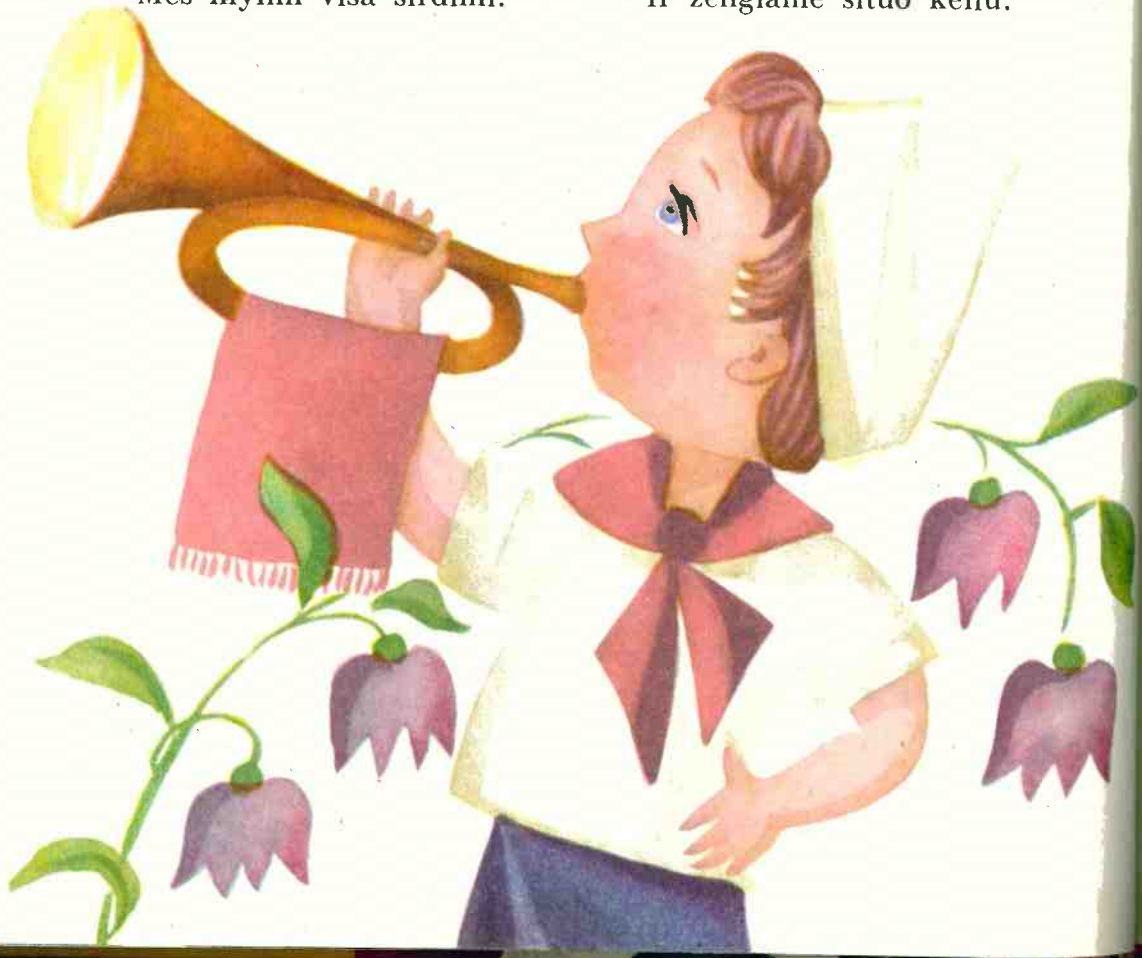

ŽĖRĖK, TAIKOS SAULUTE!

Žėrėk, taikos saulute,
Vaikams visų šalių!
Čiulbėk, rami kregždute,
Po mūsų stogeliu...

Taikos sargyboj budi
Tėvynė mylima,
Broliukas ir sesutė,
Tėvelis ir mama.

Patrankos nesugriaudės
Virš žemės didelės:
Už taiką stovi liaudis,
Ir liaudis nugalės!

AŠ NUGALĖSIU VARGĄ

Lenino gimimo dienai

Skaisčiau žėrėjo saulė
Ir skliautas mėlynas:
Tą dieną į pasaulį
Atėjo Leninas.

Pamilo stepę margą
Jo akys mėlynos...
— Aš nugalėsiu vargą! —
Pasakė Leninas.

Pilkais laukais tėvynės
Šešėliai sėlino...
Motulė prie krūtinės
Vis glaudė Leniną.

Išėjo jis užaugęs
Į kovą lemiamą,
Ir vargo žmonės džiaugės,
Išvydę Leniną.

Žolytėm raibo stepė
Kaip žalias kilimas.
— Tai vargą žemė slepia,
Sūneli mylimas!

Ir tąsyk nemelavo
Jo akys mėlynos:
Nuo vargo išvadavo
Tėvynę Leninas.

ANT BALTIJOS KRANTO

Banguoja Baltija melsva,
Ir vilnys kopas remia...
Klestėk, Tarybų Lietuva,
Brangioji mūsų žeme!

Laisvų respublikų būry,
Suradus laisvės kelią,
Kaip gintarėlis tu žėri,
Šviesi tėvų šalele!

Laivai kaip marių milžinai
Sustoję prie krantinės.—
Tave mylėsim amžinai,
Kampeli gintarinis!

Nutieski, Baltija melsva,
Į šviesią saulę taką! —
Čia tau, Tarybų Lietuva,
Vaikų širdelės plaka!

PUMPURĖLIŲ DĖŽUTĖS

Ant šakelių — mažutės
Pumpurėlių dėžutės,
O jose — kaip rūbeliai
Purpuriniai lapeliai.

Dėžutes su lapeliais
Sidabriniais rakteliais
Atrakino saulutė,
Spindulėlių motutė.

Atrakino, atvėrė,
O dėželėse žėri
Puošnūs medžių rūbeliai —
Purpuriniai lapeliai.

SAULĖS DUKRYTĖS

Kas rasos tiek pripylė
Į žiedų taureles? —
Tai pavasaris myli
Ir palaisto gėles.

Gelsvos pienių galvytės
Pūpso pievoj pilkoj,
Tartum saulės dukrytės
Vaikštinėtų lankoj.

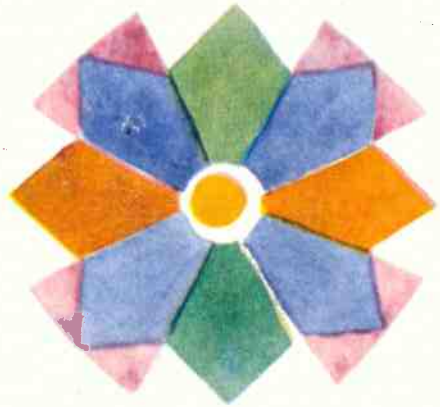

PARTIJAI SKAMBA
VAIKUČIŲ DAINA

Partijai — mūsų akučių šviesa,
Partijai — mūsų vaikystė visa,
Mūsų skruosteliai, rožytėm rausvi,
Mūsų veideliai, linksmi ir gyvi.

Partijai — mūsų širdžių šiluma,
Partijai — mūsų vaikystė linksma,
Mūsų darželiai ir mūsų miela,
Laukianti, šaukianti mus mokykla.

Partijai — mūsų delnukai šilti,
Tartum taurelės aukštyn iškelti,
Tartum taurelės švelniausių žiedų
Sveikina Partiją mūsų vardu.

Į STOVYKLĄ

Lygus kelias viešKelėlis
Dulka ir linguoja,
O raudonos vėliavėlės
Mirga ir žėruoja...

Ir kaklaraiščiai raudoni
Kaip liepsnelės šviečia.
Tai žygiuoja
Ir dainuoja
Mūsų leniniečiai.

Pro mokyklą
Į stovyklą
Mūsų gretos eina,
Aidi būgnai ir trimitai,
Kai užtraukiam dainą.

Pakeliuos berželiai ošia,
Kvepia pievų šienas.
Darbui, žygiui pasiruošę
Mes visi kaip vienas.

Liaudies motinos auginti,
Kaip liekni berželiai...
Mūsų rankos, mūsų mintys
Tik Tarybų šaliai!

PĖDOMIS MARYTĖS MELNIKAITĖS

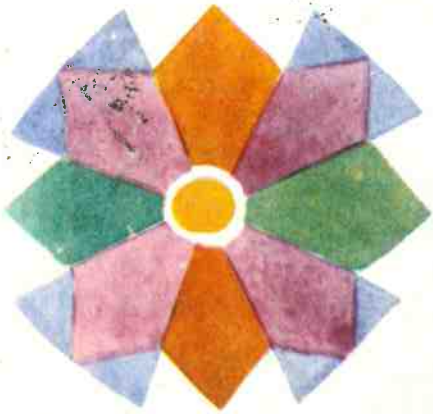

Zarasuos kalneliai ir pušaitės,
Ežerėliai liejas iš krantų,
Pėdomis Marytės Melnikaitės
Pagirėliais ėjom mes kartu.

Ir prieš saulėj tviskantį paminklą
Mes į ją pakėlėm akutes.
Ji tvirtai suspaudus rankoj ginklą,
Rodos, klausė, kas jos žygį tęs...

Ir tylėjo kalvos ir pašlaitės,
Ir kalneliai, upių apjuosti.—
Būsim mes Marytės Melnikaitės,
Jos kovų ir žygdarbių verti.

PIRČIUPIO KAIMELY

Čia ainiai riterių-šunų
Sudegino šį kaimą.
Čia vėjas plėnis pelenų
Nešiojo po atšlaimą.

Maža mergytė su lėle
Sukliko, sudejavo...
Senelis krito čia, šalia
Mažos anūkės savo.

Čia vaikučius ir senelius
Fašistų kulkos skynė.
Čia net ir smėlio namelius
Jie sutrypė, sumynė.

Užgeso karo pelenai,
Kad vėl žiedai pražystų...
Bet neužgis čia amžinai
Žaizda žiaurių fašistų.

Mes grįžtam. Rodos, ir miškai,
Ir vėjas graudžiai rauda...
Minės seneliai ir vaikai
Šią kruvinąją skriaudą.

PENKIŲ JŪRŲ KAPITONAS

Tai kas, kad mano laivas
Mažesnis už manę,
Bet plaukia mano laivas
Giliausiam Nemune.

Manęs jau laukia burės
Ir ilgas ilgas kelias:
Išplauksiu aš į jūras
Naujais, plačiais kanalais...

Pabūsiu Sevastopoly,
Arteke paviešėsiu.
Po kriaušę ir po obuolį
Visiems draugams parvešiu.

Parvešiu apelsinų
Ir vynuogių saldžiausių...
Juk aš tiek vandenynų,
Tiek jūrų apkeliausiu.

SKAMBĖKI, KELIONĖS DAINELE

Skambėki, kelionės dainele,
Skambėki, kelionės daina!
Į tolimą tolimą kelią
Lydėki, dainele linksma!

Toli, vai toli nukeliausim
Mašinom, laivais, traukiniais.
Pažaisim, pašoksim, pasiausim
Su mūsų šalies mokiniais.

Keliausim važiuoti ir pėsti,
Visur mūsų laužai liepsnos.
Bus gera prie laužo prisėsti,
Pavargus po žygio dienos.

Skambėki, kelionės dainele,
Skambėki, kelionės daina!
Į tolimą tolimą kelią
Lydėki, dainele linksma!

PIONIERIŲ ŽVAIGŽDĖS

Pakildavo į saulę
Raibieji sakalai...
O tu, žmogau, pasauly
Aukščiausiai pakilai.

Nuo amžių tu svajojai
Pakilti lig žvaigždžių.
Ir kilimu skrajojai,
Ir pasakų paukščiu...

Lyg pasakiška paukštė,
Nuo žemės paleista,
Į svaigų žydrą aukštį
Pakilo raketa.

Jai pionieriai moja.
Prie laužo kibirkščių
Ir jie šiąnakt svajoja
Pakilti lig žvaigždžių.

Susėsim į raketą,
Pamosim skarele:
Paliki, numylėta
Mūs tėviške žalia!

Rūkai žvaigždynus semia
Ir slėnius tarp kalnų...
Parvešime į žemę
Po žvaigždę dovanų.

Įžiebsime prie aikštės
Šviesių žvaigždžių ugnis...
— Tai pionierių žvaigždės! —
Kiekvienas pasakys.

DARBAN, DARBAN, DARBAN!

Plasnokite, paukšteliai,
Tolyn, tolyn, tolyn.
Mokykloje varpeliai:
Dilin, dilin, dilin!

Dirbtuvėj dunda plienas:
Din-dan! Din-dan! Din-dan!
Draugai, visi kaip vienas —
Darban, darban, darban!

Kur žalios mūsų lankos,
Gamyklų kaminai —
Ir pionierių rankos
Tenai, tenai, tenai...

Užaugę lyg berželiai
Po tėviškės langais,
Tarybų gimtą šalį
Papuošime darbais.

MAŽIEJI KOLŪKIEČIAI

1. MES AUGINAM TRIUŠELIUS

Susitikome kolūky
Po kupliom liepaitėm,
Apžiūrėjom triušių ūkį
Ir ratelį žaidėm.

Mūsų triušiai
Baltapliušiai
Kopūstus čepsėjo
Ir narveliuos
Kaip nameliuos
Šoko ir trepsėjo.

Kaip gražiai triušiukai šoko,
Kaip gražiai straksėjo!
Jie, tur būt, iš mūs išmoko,
Nes į mus žiūrėjo...

Mes baltukų
Dobiliukų
Triušiams papešiosim:
Aukit, triušiai
Baltapliušiai
Su bukutėm nosim!

2. TU-LIU-LIU, ŽĄSIUKAI

Po pievelę
Žalią žalią
Žąsiukus mes ganėm.
Tu-liu-liu! —
Gelsvi žąsiukai
Šneka su kamanėm.

O plaštakės dobiliukuos
„Lenciūgėlį“ šoka...
Su žąsiukais tutuliukais
Jos kalbėt nemoka.

Atgirgėjo girgitonas,
Piktas ilgakaklis.
Šnypščia snapas jo raudonas
Kaip mamos žarsteklis.

Ga-ga-ga! —
Storai gagena
Ir per kiemą žengia...
Pikto pono
Girgitono
Net žąsiukai vengia.

Tu-liu-liu! — žąsiukam sakom
Ant upelio kranto.
Tu-liu-liu! — mes švelniai šnekam,
Ir jie mus supranta.

3. KAIP MES GIRDĖM VERŠELIUS

Triušelius pašėrę, skrisim
Į kolūkio gardį.
Veršelius mes nuvarysim
Upėn atsigerti.

Nuo grandinės
Geležinės
Sargis atitrūko.
Kad ims loti
Ir genioti
Pulką mūs veršiukų.

Genam mes veršelių pulką,
Ralio-lió! — raliojam...
Net kolūkio kelias dulka
Po veršelių kojom.

Oi, privargom, kol nuvarėm
Veršelius į upę,
Ir visi ten Sargį barėm,
Rateliu sutūpę...

Sargis Margis nulėpausis
Į namus nuslinko,
Net iš gėdos ilgos ausys
Jam visai nulinko.

4. MŪSŲ BALANDŽIAI

Kas ten šaukia: burkū-burkū!
Tai balandžiai baras —
Katinėlį Šiurkų Murkų
Veja nuo kamaros.

Kartą vanagas pakėlė
Mūs balandžių būrį.
Tai gerai, kad šautuvėlį
Mūsų Rimas turi...

Kad prie lizdo
Jis neljstų,
Kad nesmaguriautų,
Kad balandžių
Pūstažandžių
Murkus nepagautų...

Jis iškėlė
Šautuvėlį,
Bum-bum-bum! — sušuko,
Ir vagišius
Vanagišius
Nuo balandžių spruko.

5. PĖDAS NEŠA PĖDĄ

Peršokę per valką
Kelio vidury,
Skubame į talką
Vyrai keturi.

Sunkios varpos svyra,
Kupinos grūdų.
Mes drauge su vyrais
Skubam nešt pėdų.

Vėjas varpas supa,
Čeža pradalgiai...
Gubą palei gubą
Statome smagiai.

Pradalgiuos susėda
Pailsėt šeima.
— Pėdas neša pėdą! —
Šypsosi mama.—

Sukis, vyre, sukis
Po gelsvas lankas...
Myli mūs kolūkis
Tik darbščias rankas! —

Su džiaugsmu tėvelis
Žvelgia į laukus:
Bus baltos duonelės,
Ir pyragų bus!

6. VILKAS IR AVELĖS

Mūs kolūkyje šiandieną
Kolūkiečiai vežė šieną.
Mamos krovė vežimus
Ir į talką kvietė mus.

Po žaliąsias lankeles
Ganėm baltas aveles.
Ugi žiūrim — tikras vilkas!
Snukis rudas, kailis pilkas...

Slenka vilkas kapliadantis,
Uodega — kaip ilgas pantis...
Vyrai mūrai, vykim vilką,
Kol avelių nenuvilko!

Kai visi ū-ū sušuko,
Vilkas pilkas girion spruko.
Mes apgynėme bailias
Mūsų fermos aveles.

7. LINARŪTĖ

Mūs nesiuntė motulė
Gelsvų linelių rauti...
Mes patys pasisiūlėm
Lauke talkininkauti.

Mes rišome ir statėm
Ten pėdus gelsvo lino
Ir pirmą kartą matėm
Linarovę mašiną.

Kai mūsų talkininkų
Būrys iš darbo ėjo,
Linų galvelės linko
Ir ačiū mums kuždėjo.

AUDĖJĖLĖ

Kas grytelėj pyška,
Kas pirkelėj gaudžia?
Tai sesutė audėjėlė
Margą juostą audžia.

Margą juostą audžia,
Pakojėlę mina
Ir išaudžia juostos raštuos
Tulpę ir jurginą.

Ak, ir aš taip ausčiau,
Taip staklelėm gausčiau,
Bet šaudyklė
Tartum dyglė
Kliūva už gijelių.

Sako, reikia augti,
Sako, reikia laukti,
Kol išausiu kaip seselė
Tulpę ir leliją.

MOTULĖS RŪPESTĖLIAI

Seniai seniai sugulę
Lovelėse vaikai.
Tik tu, tik tu, motule,
Per naktį nemigai.

Tamsius sparnus nuleido
Sode naktis gūdi,
Tu prie sūnelio veido
Parimusi budi.

Žvaigždelės gailiai merkia
Sidabro akutes...
Vai ko sūnelis verkia,
Ištiesęs rankutes?

Tu mano gintarėli,
Vargšeli, susirgai...—
Ir supo motinėlė
Tave ilgai, ilgai...

O kiek ilgų naktelių,
Kiek nemigo naktų
Ant jos baltų rankelių
Supaus ir aš, ir tu!

Užaugom, jos sūpuoti,
Kaip tėviškės beržai.
Jai viską atiduoti
Pasauly — per mažai.

PAILSĖK, MAITINTOJA ŽEMELE

Neša vėjas baltą baltą sniegą.
Po sniegu gimtoji žemė miega.
Miega, ilsisi žalieji želmenėliai.
Kad pavasarį jie prisikeltų vėlei.

Miega kiškis, į pusnyną įsikasęs
Ir suglaudęs auseles ilgąsias.
Miega vienišas palaukėje berželis
Ir pušelės, ir eglutės žalios.

Pailsėkit, želmenėliai smaragdiniai!
Pailsėkite, upeliai sidabriniai!
Pailsėk, maitintoja žemele,
Pasapnuok pavasarėlį žalią...

O pavasarį tu vėlei prisikelsi,
Suskambės dainelė šimtabalsė...
Pasikels į saulę vyturėliai,
Prasimerks gležnučiai pumpurėliai.

Ir nuskris per lauką šiltas vėjas.
Kelkis, kelkis, žeme pailsėjus!
Kelkis, kelkis, daigelius brandinki,
Gausų derlių liaudžiai išauginki!

GRAŽIAUSIOJI ŠALIS

Žiemos skrebučiai plyšta,
Pavargę gervės grįžta,
O jas vaikučiai klausia:
— Kuri šalis gražiausia?

Ir gervė pirmutinė
Atsakė jiems:
— Gimtinė! —
Sparnais palietus ežerą
Lyg tyrą žemės ašarą.

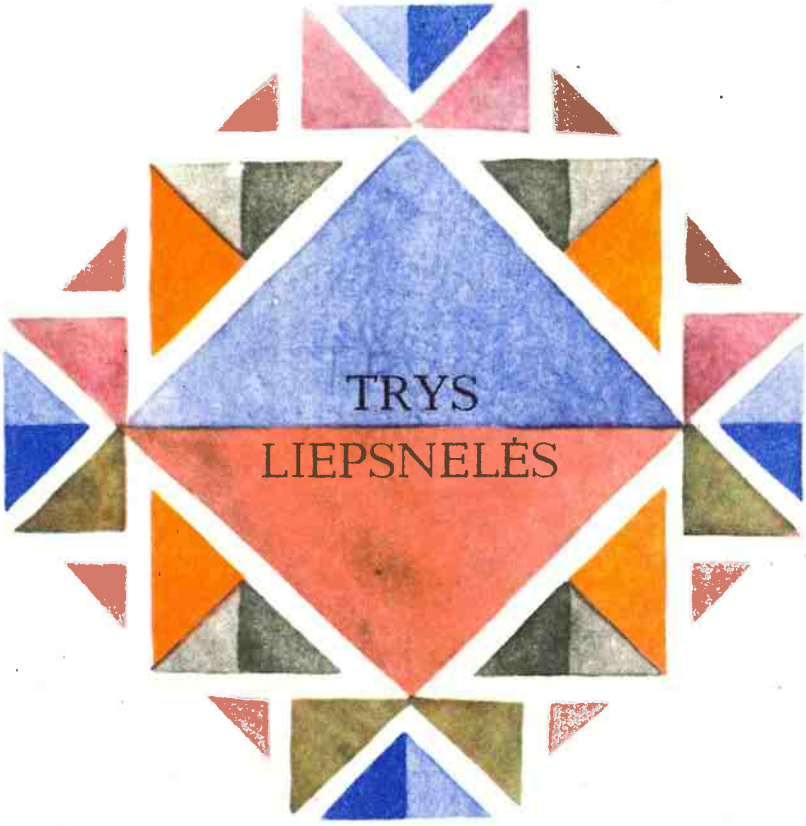
TRYS
LIEPSNELĖS

TRYS LIEPSNELĖS

Kai tėvelis komunistas
Gynė didį Spalį,
Tai sužibo sužėrėjo
Jo širdies liepsnelė.

Krito brolis komjaunuolis
Už Tarybų šalį.—
Ir sužibo sužėrėjo
Jo širdies liepsnelė.

Ėjo mažas pionierius
Keršyt už brolelį.—
Ir sužibo sužėrėjo
Jo širdies liepsnelė.

Trys liepsnelės prie krūtinių
Pionierių mūsų.
Mes — spaliukai.
Jų broliukai.
Pionieriais būsim.

TĖVIŠKĖLEI

Tėviškėle, tu esi
Kaip saulutė man šviesi.
Aš po tavo sparneliu
Nedainuoti negaliu...

Tu šakelėse beržų
Ir širdelėse mažų,
Tu akelėse linų
Ir posmeliuose dainų...

Lyg upelis tu gyva,
Lyg paukštelis tu laisva.
Išauginus daug sūnų,
Artojėlių milžinų.

Darbo rankom iškelta,
Gintarėliais papuošta,
Amžinai klestėsi tu
Čia prie Baltijos krantų.

SPALIUKŲ DAINELĖ

Mes spaliukai
Dobiliukai,
Didesni už sprindį...
Mums žvaigždutės
Nedidutės
Prie krūtinių spindi.

Mes spaliukai
Kaip broliukai —
Mes neskriaudžiam draugo.
Mus Tėvynė
Leninė
Moko, myli, saugo...

Puikiai šokam,
Puikiai mokam
Daineles dainuoti.
Ir skudučiais
Su vaikučiais
Mokam padūduoti.

Grok, dūdele!
Mūs dainelę
Te kiekvienas girdi.
Mes Tėvynei
Leninei
Atiduodam širdį!

TAIKOS BALANDĖLIS

Jį vaikučiai iškėlė
Ant švelnučių delnų:
Lėk, taikos balandėli,
Virš Tėvynės kalnų!

Juodas karo šešėlis
Mūs namų nepalies.
Skris taikos balandėlis
Virš Tarybų šalies.

MYLIMAI PARTIJAI

Aš noriu atverti
Mažytę širdelę
Lenino Partijai,
Lenino šaliai.

Aš noriu ištarti
Švelniausiąjį žodį
Ir mylimai Partijai
Juo padėkoti.

Už mokslo takelį
Į šviesą ir tiesą
Aš Lenino šalį
Myliu ir mylėsiu.

Te Partijai plaka
Mažytė širdelė
Ir žėri, ir dega,
Karšta kaip liepsnelė.

DRAUGYSTĖS RATELIS

Saulės geltoni zuikučiai
Rinko surinko rasas...
Žaidžia ratelį vaikučiai,
Pina mergytės kasas.

Beria saulutė auksinė
Spindulius šviesiai skaisčius.
Myli Tarybų Tėvynė
Savo mažus vaikučius.

Skrieja per Lenino šalį
Šviesūs balandžių pulkai...
Žaiskit draugystės ratelį,
Viso pasaulio vaikai!

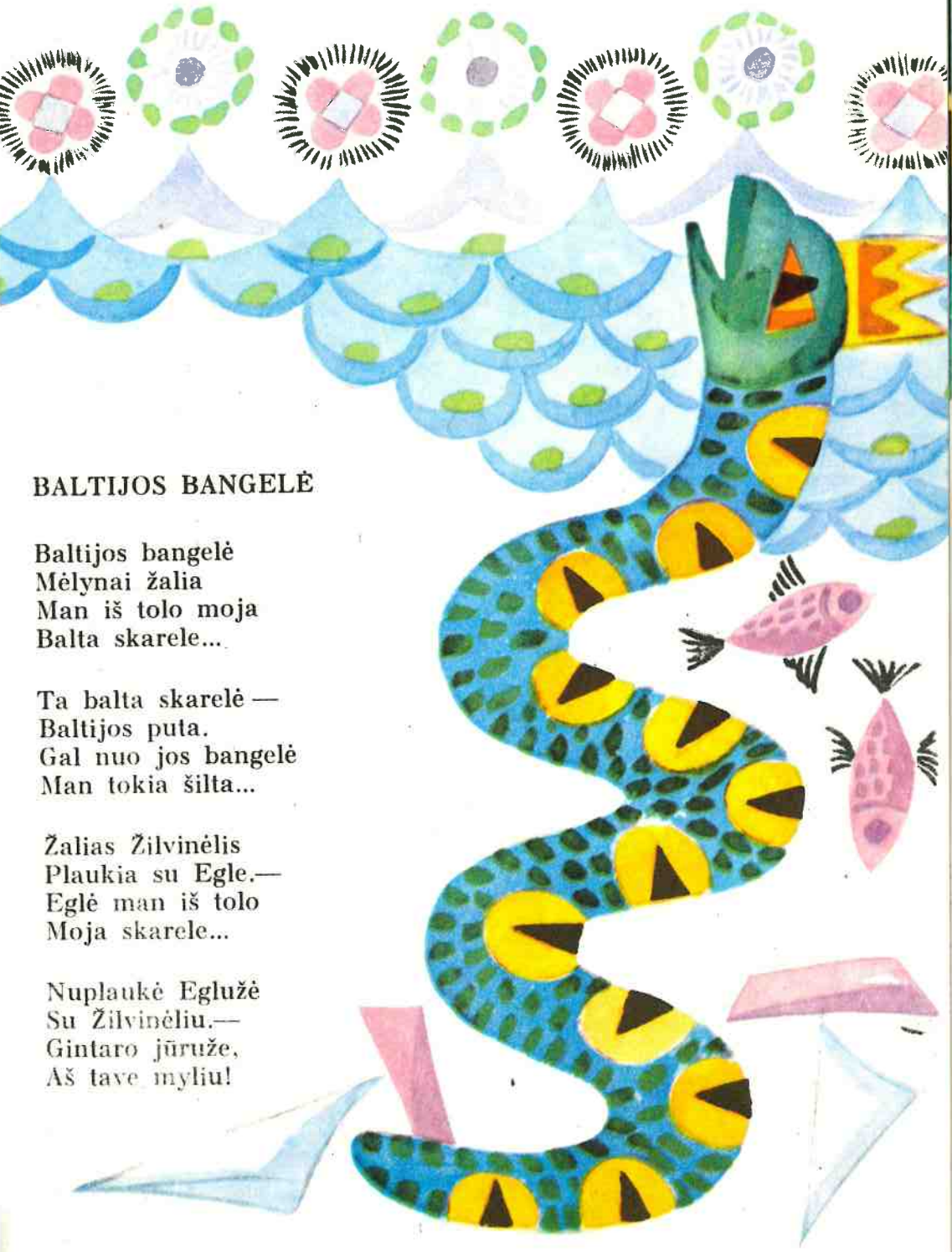

BALTIJOS BANGELĖ

Baltijos bangelė
Mėlynai žalia
Man iš tolo moja
Balta skarele...

Ta balta skarelė —
Baltijos puta.
Gal nuo jos bangelė
Man tokia šilta...

Žalias Žilvinėlis
Plaukia su Egle.—
Eglė man iš tolo
Moja skarele...

Nuplaukė Eglužė
Su Žilvinėliu.—
Gintaro jūruže,
Aš tave myliu!

LENINAS VILNIUJE

Prie paminklo mėlynos
Gėlės pražydėjo.—
Gal kadaise Leninas
Šia aikšte praėjo...

O žandarai sėlino
Su sekliais prie Vado,—
Niekur didžio Lenino
Pėdsakų nerado...

Tik Vilnelė vilnijo
Ir vaikams kuždėjo:
— Aš mačiau, kaip Vilniuje
Leninas praėjo...

Ir vaikučiai vilnijo
Prie paminklo Vado —
Ir kaip gyvą Vilniuje
Leniną jie rado.

Į padangę mėlyną
Kyla vyturiukai.—
Myli didį Leniną
Lietuvos spaliukai.

LIEPSNELĖ

Pasitinkam didį Spalį
Mes po keturis greta.
Vėliavėlė kaip liepsnelė
Mano rankoj iškelta.

Vėjas pralekia pro šalį,
Vėjas pūsteli smarkiau —
Vėliavėlė kaip liepsnelė
Sužėruoja dar aiškiau.

Pūsk, vėjeli, pūsk, smarkusis!
Mes ateinam su daina.
Vėliavėlės neužpūsi,—
Ji — negęstanti liepsna!

MAMYTEI

Mama, mano mama,
Aš tave myliu! —
Tau vėjelis šlama
Tarp margų gėlių!..

Tau karšta saulytė
Siunčia spindulių...
Dar karščiau, mamyte,
Aš tave myliu.

Tu šviesi kaip saulė,
Kaip rytų aušra.
Už tave pasauly
Geresnės nėra!

KOSMONAUTAS IR GENUTIS

Skiriu Genačiui K.

Žiburėliais mirga skliautas,
Aš prie radijo budžiu:
— Ar, tėveli, kosmonautas
Skris per naktį tarp žvaigždžių?

— Taip, tikrai, sūneli, skris
Ir tik rytą žemėn grįš...
— Ir su juo yra, tėveli,
Na, toks... radijo ryšys...
Ir jis ten išgirsti gali,
Jei vaikučiai ko prašys?!

— Gal ir gali... nežinau,
Netrukdyki man, sūnau.

— Netrukdysiu... Bet mes galim
Kosmonauto paprašyt
Mums mėnulį su žvaigždelėm
Nuo padangės nuraškyt.

— Negaliu suprasti, vaike,
Kam gi tau mėnulio reikia?!

— Bus eglutė, bus didžiulė
Mūs daržely, supratai...
Jos viršūnėje mėnulį
Mes iškeltume aukštai.

Oi, kaip jis vaikučiams šviestų!
Kai pradėtų jis žėrėt,
Tai iš viso Vilniaus miesto
Bėgtų žmonės pažiūrėt...

Sukabinčiau ant eglutės
Kosmonauto žvaigždutes.
Ir žvaigždutės
Kaip žvakutės
Puoštų eglės šakutes.

Iš erdvių žvaigždėto krašto,
Iš padangės, iš aukštos,
Kosmonautas man parvežtų
Debesėlių kaip vatos...

Iškedenčiau... ir eglutė
Būt gražiausia iš visų.
Paprašykim... nors truputį
Ir drovu, ir nedrąsu.

— Kad, vaikuti, jis užsnūdo,
Negi žadinsim jį mudu?!

— Ne! — Genutis atsidūsta,—
Palūkėkim, kol pabus...—
Laukia laukia ir užsnūsta...
Oi, koks sapnas nuostabus!

Per žvaigždėtą melsvą skliautą,
Tarp mėnulio ir žvaigždžių,
Regi vaikas kosmonautą
Skriejant pasakų greičiu...

Mato laivą jo didžiulį
Jis pro mėlynus ūkus:
— Tu nuskinsi man mėnulį! —
Šaukia vaikas pro miegus.

Laivas ūžia... Kosmonautas
Vaikui moja:
— Negirdžiu!
O žvaigždučių — pilnas skliautas,
Ir mėnulis — tarp žvaigždžių...

Žvaigždės gęsta...
Laivas skęsta
Vėl į mėlynus ūkus.
— Oi! — Genutis nusigąsta
Ir sušunka pro miegus.

Ir staiga — jis atsibudo
Ir pamąstė kaip sapne:
„Oi, kaip gera, gera būtų,
Jei išgirstų jis mane.

Jeigu radiją pasukčiau,—
Vaikui dingteli mintis,—
Ir visu balsu sušukčiau,
Tai tikrai išgirstų jis...

Na, bet kaipgi susirišti
Šituo... radijo ryšiu?
Kosmonautas gali grįžti,
Juk jau rytas... Po šešių!“

Smalsiai antklodę atskleidęs,
Suvirpėjęs dar smalsiau,
Garsiai radiją paleidęs,
Jis sušuko dar garsiau:

— Aš iš Vilniaus! Aš — Genutis!
Laukiu jūs su mėnuliu! —
Šoko tėtis atsibudęs:
— Na ir vaikas! Negaliu...

Ko tu šūkauji per naktį,
Ar lovytės neturi?
Kas gi leido tau uždegti
Šviesą mano kambary?

— Kosmonautas jau pabudo...
Aš mačiau jį pro miegus.
Jeigu garsiai šauksim mudu,
Tai daugiau jis neužsnūs...

Ko, tėveli, tu bariesi?
Šaukim dviese — tu ir aš:
Kai garsiau sušuksim dviese,
Tai mėnulį mums parveš...

Dviese... bus geriau girdėti
Jam, beskriejančiam dangum.—
Atsiduso rimtas tėtė
Ir... sušuko su sūnum.

Ar išgirdo kosmonautas,
Pasakyti negaliu,
Tik šypsojos melsvas skliautas
Su sidabro mėnuliu...

LINGO-LY

Spaliukų dainelė

Ei spaliukai
Sakaliukai!
Lingo-ly! Lingo-ly!
Dainą traukim,
Greitai aukim
Mes Tarybų šaly!

Mes spaliukai
Sakaliukai —
Aš ir tu, aš ir tu!
Visą laiką
Ginsim taiką
Su tėveliais kartu.

Penketukai —
Mūs broliukai.
Mus pamilo seniai:
Mes tvarkingi,
Pavyzdingi,
Mes geri mokiniai!

Ei spaliukai
Dobiliukai!
Lingo-ly! Lingo-ly!
Dainą traukim,
Greitai aukim
Mes Tarybų šaly!

PO AFRIKOS PALMĖM

Kur palmės lapoja
Kaip skėčiai žali,
Po džiungles ropoja
Vėžliai dideli.

Straubliais tartum dūdom
Dūduoja drambliai,
Ir taškosi putom
Upokšnių krįokliai.

Kur supas beždžionės
Po medžiais aukštais
Ir svaidos į žmones
Kietais riešutais.

Tenai apelsinai
Aplipę medžius! —
Negriukai vaišina
Jais savo svečius.

Tikrai pavaišintų
Ir mus jie kartu.
Visiems jie priskintų
Bananų riestų.

Tarp džiunglių — aikštelės,
Aptvertos tvorom.
Ten negrų grytelės
Durelėm siaurom...

Miškuos leopardai
Ir tigrai pikti.—
Ateis, jeigu vartai
Nebus užkelti...

Nutvers jie paršelį,
Gaidžiuką nupeš
Ar paiką oželį
Į džiungles nuneš.

Dėl to ir aptvertos
Aikštelės tvorom.
Dėl to leopardas
Ten žiūri šnairom...

Nelanko Šaltutis
Ten jų niekada,
Nes jam nuo saulutės
Sutirptų barzda.

Ten ponai pagrobę
Miškus ir laukus.
Jie skriaudžia
Ir baudžia
Mažus negriukus.

Negriukų neleidžia
Mokyklon sargai,
Kur mokos ir žaidžia
Tik ponų vaikai.

Negriukų tėveliai
Ten priešus išvis,
Ir Afrikos šaliai
Greit laisvė nušvis.

Tada ir negriukas
Tarp palmių aukštų
Linksmai penketukais
Didžiuosis kaip tu.

FAŠISTAI

Jie puolė mūsų šalį
Su kryžiais kruvinais.
Atėjo į darželį
Jie batais purvinais.

Jie degino Tėvynę,
Sodybas ir laukus,
Jie sutrypė, sumynė
Lėles ir meškiukus...

O aš gimiau po karo,
Taikos pilis stačiau.
Aš pikto ir negero
Fašisto nemačiau.

Aš mažas, nepažįstu
Rudųjų žmogžudžių.
Aš mažas, bet fašistų
Kaip tėtis nekenčiu,—

Už tai, kad įsibrovė
Į mūsų darželius.
Už tai, kad jie sugriovė
Net smėlio namelius.

TU SUŠILDYK, SAULELE

Už jūrelių, už jūrų —
Juodo vargo šalis.
Pro langelį, pro niūrų,
Nenušvis spindulys...

Ir duonutės ten maža,
Ir saulutės šviesos...
Tėtis krovinius neša
Nuo tamsos lig tamsos.

O vaikučiai išbalę
Žiūri žvilgsniais gailiais...
Tu sušildyk, saulele,
Juos šiltais spinduliais!

MŪSŲ METAI

PAVASARIS

Čyru-vyru vyturiukas,
Marma garma upeliukas.
Žydi pienė, žydi plūkė...
Burzgia traktorius kolūky.

Susirūpino Petriukas:
— Kurgi mano traktoriukas?
Laikas arti ir akėti.
Laikas sėti! Laikas sėti!

VASARA

Vai malonios, tai malonios
Prie upelio saulės vonios!
Pūšku-pūšku po upelį...
Žuvys, nerkite į šalį!

Plaukia žuvys ir berniukai.
Rankos tartum pelekiukai.
Vandenėlis — ū-ta-ta!
Saulė — mūsų sveikata.

RUDUO

Skrenda gervės, skrenda žąsys...
Liūdi pievos be gėlių.
Eina broliai, eina sesės
Į mokyklą takeliu.

Lėkit, paukščiai! Susitiksim,
Kai sugrįšit po žiemos.—
Niekad niekad nepaliksim
Mes Tėvynės mylimos.

ŽIEMA

Kur kepurė, kur kiškinė?
Duok, mamyte, skrebučius!
Jau žiemužė sidabrinė
Atkeliavo į svečius.

Ko, žiemuže, susigūžus
Kiūtinėji po laukus?
Va rogutės! Va pačiūžos!
Šen, pažaisti pas vaikus!

SUK, SUK RATELĮ

Ratelis — žaidimas

Suk, suk ratelį,
Suk į vieną pusę.
Pasakyk, berneli,
Kuo užaugęs būsi?

Švies žvaigždučių
Pilnas skliautas,
O aš būsiu
Kosmonautas!

Suk, suk ratelį,
Suk į vieną pusę.
Pasakyk, mergele,
Kuo užaugus būsi?

Būsiu aš
Žvaigždžių valdovė,
Kosmonauto
Palydovė!

SENELIUI ŠALČIUI

Berniukas

— Kaip gerai, seneli Šalti,
Kad pas mus atėjai!
Pasakyk, seneli Šalti,
Ar sušalt nebijai?!

Mergytė

— Ką veiki, seneli Šalti,
Ledo rūmuos baltuos?
Gal miegi, seneli Šalti,
Patalėliuos minkštuos?

Senelis Šaltis

— Nebijau, vaikučiai mano,
Nei speigų, nei šalnų!
Ledo rūmuose nuo seno
Su žiema gyvenu!

Senelis Šaltis

— Nemiegu, vaikučiai mano,
Tik pas jus ateinu
Ir daržely
Po krepšelį
Saldainius dalinu.

BERŽELIO ŠIRDIS

Įsikoręs į berželį,
Grigas laužo šakeles.
O berželis svyruonėlis
Lieja ašaras gailias.

Grigas ašarų nemato,
Dar smarkiau berželį krato.
Tik staiga — šaka nulūžo...
Grigas krito ir sugniužo.

Grigas sriūbauja prie tako.
O berželis švelniai sako:

— Ar labai užsigavai?
Nors negeras tu buvai,
Bet berželis turi širdį —
Viską jaučia, viską girdi.

KAS NEDIRBA, TAS NEVALGO

Eina Matas ir Mikutis
Į mokyklą pirmąkart,
Mokos Matas ir Mikutis
Klasėj pirmą raidę tart.

Raidę kreivą ir kuprotą
Rašo Matas neramus:
— Padarykime robotą,
Te jis mokosi už mus!

Te už mus jis raidę raito,
Te už mus knygelę skaito,
Te už mus triušius augina
Ir kopūstlapius jiems skina.

Te už mus kiemelį šluoja
Ir mamytę pavaduoja...
Bus robotas pavyzdingas
Metalinis darbininkas!

Kaip jie tarė, taip padarė,
Tuoj robotą dirbt išvarė.
Ir nudžiugo du draugai:
— Vyras! Dirba neblogai...

Batukus robotas valo,
Ruošia pamokas prie stalo:
Puikiai skaito, puikiai rašo,
Viską daro, ko jie prašo...

Ir draugų triušius augina,
Ir kopūstlapius jiems skina,
Ir mamytę, ir tėvelį
Pavaduoja, kur tik gali...

Du draugai iš džiaugsmo virpa,
Kad už juos robotas dirba.—
Leidžia aitvarus į aukštį,
Kad pralenktų margą paukštį...

Vakare, padengus stalą,
Du draugai staiga išbąla
Ir nustebę susižvalgo,
Kad už juos... robotas valgo!

Čia, primerkęs plieno akį,
Jiems robotas taip pasakė:
— Kas nedirba, mielas vaike,
Tam ir duonos duot nereikia!

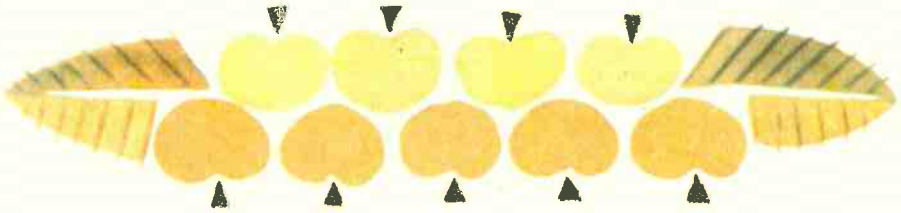

MEŠKIUKAI TINGINIAI

Mokykloje sėdėjo
Meškiukai atlėpausiai.
Jie nieko negirdėjo,
Nes nieko jie neklausė.

Kai mokytoja kalba,
Abu meškiukai snaudžia.
Nei ausys jiems nerausta,
Nei gėdos jie nejaučia.

Abu labu pirmokai,
Neklaužados, neramūs,
Abu jie nesimokė,
Abu juos barė mamos.

Kai mokė dainą Rytė,
Meškiukai negirdėjo,
Kai mokėmės rašyti,
Jie žiovauti pradėjo.

— Oi, oi,' kaip jie sustingę! —
Stebėjosi berniukai: —
Ir mokytis jie tingi.
Jie liks kvaili meškiukai.

TĖPLIUKAS VĖPLIUKAS

Tėpliukas vėpliukas
Nei baltas, nei juodas.
Tėpliuko galvelė —
Lyg pakulų kuodas.

Tėpliukas vėpliukas
Dryžuotas kaip zebras.
Tėpliukas vėpliukas
Kaip katinas žebras.

Plaukai pasišiaušę,
Nagai nevalyti.
Jis kramto, jis graužia
Nagus lyg pelytė.

Veidai tepaluoti,
Nagai rašaluoti...
Oi, reikia jį prausti,
Oi, reikia muiluoti!

MURZIUKO AUSYS

Vaikšto Murzius nesiprausęs.
Lapsi jo nešvarios ausys...
O tu sėsk ir paklausyki,
Kas nutiko vieną sykį...

Miežis jo ausy įstrigo,
Brinko brinko ir... išdygo,
Vešlų želmenį išleido
Ir lapoja Murziaus veidu...

Vieną sykį šelmis vėjas,
Miežio grūdą pakylėjęs,
Įnešė ausin Murziuko
Ir pakluonėmis nurūko.

Murzius murkso nesiprausęs,
Nors prižėlę miežių ausys.
Visas pulkas mokinių
Jį vadina „miežiniu“.

NETVARKINGAS DOMININKAS

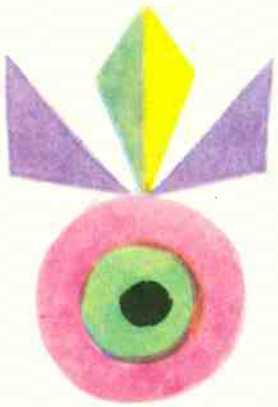

Oi, koks vaikas netvarkingas
Nevaleika Domininkas:
Kelnės kiauros, veidas juodas,
Nosies galas degutuotas.
Be sagų jo palaidinė,
O kepurė kaip kempinė —
Suglamžyta,
Suvelta,
Sudraskyta,
Sutepta...
Oi, sunku, labai sunku
Su tepliorium berniuku!
Jei sutiksit tokį vaiką,
Rašaluotą nevaleiką,
Trinkit, trinkit jį šiurkščiais
Ašutiniais šepečiais!

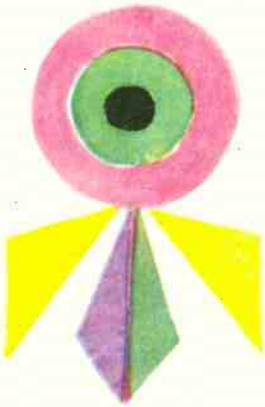

PAUKŠTVANAGIS

Jį su kilpomis pusnyne
Žvirbliai pasigavo
Ir, narvelin pasodinę,
Šitaip jam dainavo:
— Čik! Či-rik!
Čik! Či-rik!
Paukščiam kilpų
Nestatyk!

Mes pešiosime
Taye
Ir nešiosime
Narve,
Kad visi
Vaikai matytų
Ir paukštelių
Nekliudytų!

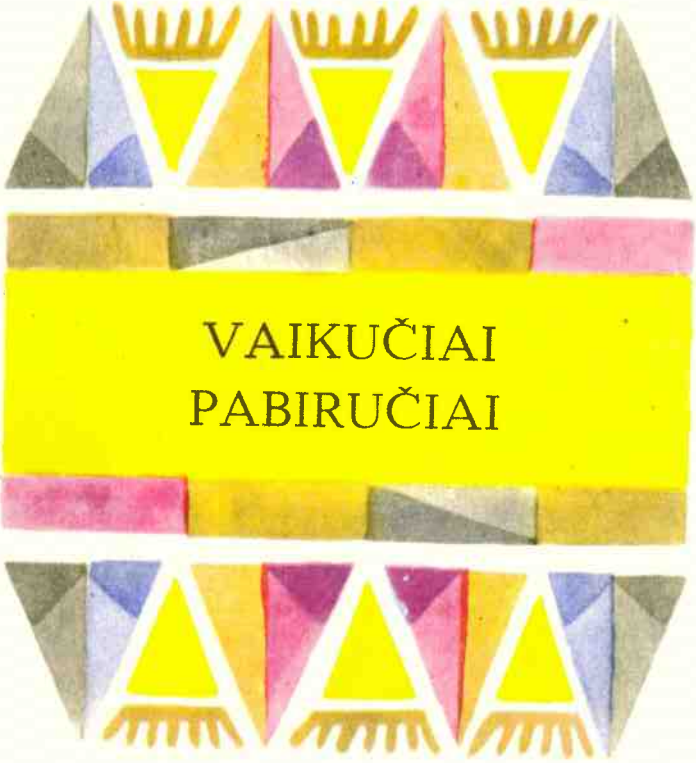
VAIKUČIAI
PABIRUČIAI

VAIKUČIAI PABIRUČIAI

Jei visi suprastų,
Kaip vaikučiai mąsto,
Jiems vaikučiai
Pabiručiai
Rankeles ištiestų.
Rankeles ištiestų,
Į ratelį kviestų...
Margas didelis ratelis
Lyg saulutė šviestų.

MERGYTĖ IR BERNIUKAS

Mergytė

Aš mergytė ne mažytė,
Moku pinti kaseles,
Moku raidę parašyti
Ir palaistyti gėles.

Aš lankau vaikų darželį,
Mokaus darbo ir dainų
Ir myliu Tarybų šalį,
Kur laiminga gyvenu.

Berniukas

Aš berniukas ne žirniukas,
Aš nemažas jau esu.
Savo sesę
Pirmaklasę
Aš apgyniau nuo žąsų.

Tuku-tuku ant ratukų
Rieda mano traukinys.
Ir, iškėlęs vėliavėlę,
Plaukia laivas per vilnis.

Abu

Mes vaikų daržely
Augsim ir stiprėsim.
Savo gimtą šalį
Mes karštai mylėsim.

MES VAIKŲ DARŽELY PASITINKAM SPALĮ

Kai rūką ringuoja
Ruduo virš kalvų,
Linguoja,
Banguoja
Šilkai vėliavų...

Tarp jų — vėliavėlės
Vaikučių delnuos
Kaip vasaros gėlės
Aplink raudonuos.

Žygiuoja darželis,
Žygiuoja jauna,
Mažiausia,
Gražiausia
Vaikų kolona.

Ir sveikina Spalį
Vaikučių šimtai,
Ir jam už darželį
Dėkoja karštai.

TARYBINEI TĖVYNEI

Tu mums šviesi kaip saulė,
Kaip motina gera.
Visam plačiam pasauly
Kitos tokios nėra.

Čia gimė ir gyveno
Seneliai ir tėvai.
Maža širdelė mano
Čia plaka tau laisvai.

Čia Lenino gimtinė,
Čia augu aš ramus.
Čia motina Tėvynė
Nuo priešų saugo mus.

Už mūsų kelią šviesų,
Be vargo, be skriaudos,
Mes mylim ir mylėsim
Tėvynę visados.

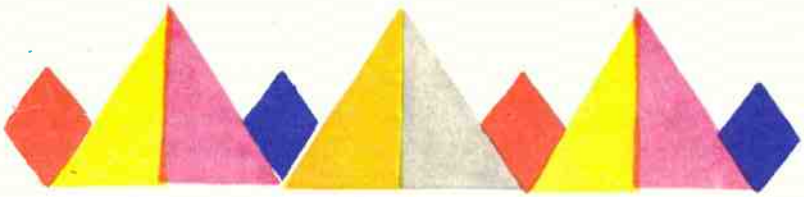

DRAUGIŠKA DŪDELĖ

Daina vaikų darželiui

Ei, žilviti, tūta!
Aš turėjau dūdą!
Aš kiemely dūdavau,
Dūdavau ir dainavau.

Ei, žilviti, tūta!
Aš turėjau dūdą!
Ar man duoti, ar neduoti
Ją vaikučiams padūduoti?

Mes visi vaikučiai
Žvalūs ir geručiai.
Reikia duoti, reikia duoti
Ir vaikučiams padūduoti!

Ei, žilviti, tūta!
Aš turėjau dūdą!
— Dū-dū-dū! — Visi dūdavom.
Šokom, žaidėm ir dainavom.

KAIP AŠ SVEIKINAU MAMYTĘ

Ir berniukai, ir mergytės
Bėgo sveikinti mamytės.
Ir pasakė man vaikučiai:
— Apkabinki mamą drūčiai!

Ak, berniukai ir mergytės!
Jie nežino, kad mamytės
Aš pasiekti negaliu,
Nors labai labai myliu...

— Paprašyk tu savo tėtį
Lig mamytės pakylėti, —
Pakuždėjo man senelė
Ir nukiūtino į šalį.

Geras tėtis man padėjo,
Ant rankelių pakylėjo.
Apglėbiau aš mamą drūčiai,
Kaip visi geri vaikučiai.

Viską viską aš paskiau
Savo mamai pasakiau:
Pasakiau, kaip ją myliu,
Tik... pasiekti negaliu...

EI ŽIRGELIAI, ŽIRGELIAI

Deklamacinis žaidimas

Berniukai sėdi ant žirgų

Pirmas berniukas

Mano žirgas širmas
Ant medinių kojų.
Aš ant žirgo pirmas
Į darželį joju.

Mano žirgas greitas,
Mano žirgas ristas.
Aš ant žirgo raitas,
Aš — kavaleristas!

Antras berniukas

Mano žirgas sartas,
Sartas, obuoliuotas,
Dobilėliais šertas,
Šukom sušukuotas.

Aš ant žirgo antras
Joju į darželį,
Net molinis gandras
Traukiasi į šalį.

Trečias berniukas

Mano žirgas bėras,
Mano žirgas žvengia...
Jo žirgai uvėrūs
Niekad nepralenkia.

Žirgo ausys stačios,
Plieno pasagėlės.
Kai aš joju trečias,
Dulka kelio smėlis.

Ketvirtas berniukas

Mano žirgas palvas,
Sidabriniai karčiai.
Dunda visos kalvos,
Kai aš joju sparčiai.

Mano žirgas tvirtas,
Daug pavežti gali...
Aš lekiu ketvirtas
Į vaikų darželį.

Penktas berniukas

Mano žirgas juodas,
O kakta — žvaigždėta.
Skrenda kaip sparnuotas
Jis lanka gėlėta.

Juodžio kaklas lenktas,
Nieks tokio neturi...
Kai aš joju penktas,
Visos lėlės žiūri.

Šeštas berniukas

Mano žirgas šyvas,
Kojom žemę kasa
Ir žvaliai kaip gyvas
Krečia ryto rasą.

Kardas išgaląstas,
Kamanos odinės...
Aš ant žirgo šeštas —
Raitelis plieninis.

Visi kartu

Prie darželio mamos
Stebisi sustoję:
— Tai Tarybų žemės
Kareivėliai joja!

Kiemeliu per smėlį
Joja ir dainuoja:
— Kur užkliudom akmenėlį,
Ugnelė žėruoja!

GARVEŽYS

Garveži,
Ką veži
Tu kiekvieną dieną?
Žu-žu-žu —
Aš vežu
Geležį ir plieną.

Dundu naktį,
Dundu dieną
Tarp lomelių ir kalnų.
Medį, geležį
Ir plieną
Į statybas gabenu.

Mašiniste, čia pasuki,
Čia mes statome kolūkį.
Daugel fermų, pastatų...
Daugel reikia ir lentų.

MŪSŲ FERMOJE

Nuo kalnelio upė garma.
Ant kalnelio statom fermą.
Iš dėželių, iš kvadratų
Mes prie kelio fermą statom.

Kriuksi kiaulės ir paršiukai,
Straksi avys ir ėriukai,
O ganykloje už balos
Ganos mūsų karvės žalos.

Mes iškasime kanalą
Ir nusausinsim tą balą.

Paukščių fermoj antys krega.
— Tu-liu-liu! — žąsiukai šneka.
O gaidžiai ir kalakutai
Vaikštinėja pasipūtę.

Kolūkiečiai mes turtingi,
Nes nė vienas dirbt netingi.
Savo fermas mes prižiūrim
Ir darbadienių daug turim.

RUDENĖLIS PUOŠIASI

Gelsta medžiai, vysta gėlės,
Paukščiai skristi ruošiasi,
O senelis rudenėlis
Aukso lapais puošiasi.

Ugniaspalvį
Margaspalvį
Aukso rūbą siūdosi,
Net varnėnai
Pramuštgalviai
Pažiūrėti grūdasi.

Ko šalna iš pykčio bąla,
Kad senelis puošiasi?
Juk į derliaus karnavalą
Rudenėlis ruošiasi.

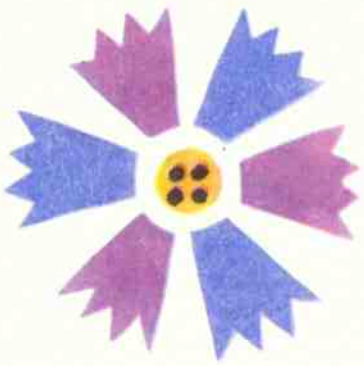

AŠ, MAŠINOS IR MAMA

1. MAŠINA PLOVĖJA

Ankstų rytą į darželį
Aš kurnėjau tekina.
Bur-bur-bur! — gatve pro šalį
Pravažiavo mašina.

Ne prasta,
O dyvina —
Vandeninė
Mašina!

Šniokščia švokščia upeliukai,
Lyg, iškišę straubliukus,
Švirkštų vandenį drambliukai
Iš mašinos į vaikus...

O aš stoviu ir žiūriu
Gatvėj nusiminus
Ir gailiuos, kad neturiu
Šitokios mašinos.

„Jeigu tą mašiną gaučiau,—
Pagalvojau nelinksma,—
Puikiai kambarius išplaučiau,
Tik ne rankom — kaip mama!“

2. MAŠINA ŠLAVĖJA

Kitą rytą į darželį
Vėl kurnėjau tekina.
Bur-bur-bur! — gatve pro šalį
Pravažiavo mašina.

Ne prasta,
O dyvina —
Šepetinė
Mašina!

Šepečių kieti šeriai
Šluoja greitai ir švariai.

Kaip mašiną įsigyti? —
Suvirpėjo man širdis.
Džiaugtųs tėtis ir mamytė.
Kai iššluočiau ja grindis.

3. MAŠINA KASĖJA

Kartą žiemą į darželį
Aš kurnėjau tekina.
Bur-bur-bur! — gatve pro šalį
Pravažiavo mašina.

Ne prasta,
O dyvina —
Lopetinė
Mašina!

Kaip ji kasa, kaip kabina
Plieno lopeta pusnyną!

Aš pradėjau nerimauti:
Kur man tą mašiną gauti?
Tai nustebtų ir sargai,
Ir visi geri draugai.

Jei mašiną įsigyčiau,
Pavaduočiau senelius
Ir nukasčiau, nuvalyčiau
Viso kiemo takelius.

*

— Ką gali tu padaryti, —
Klausia draugė Gražina, —
Kad nustebintum mamytę
Tu — ne tavo mašina?

Ji paklausė ir nukūrė
Į vaikučių margą būrį,
O aš stoviu ir tyliu:
Atsakyti negaliu...

Jūs, vaikučiai, už mane
Atsakytumėt ar ne?

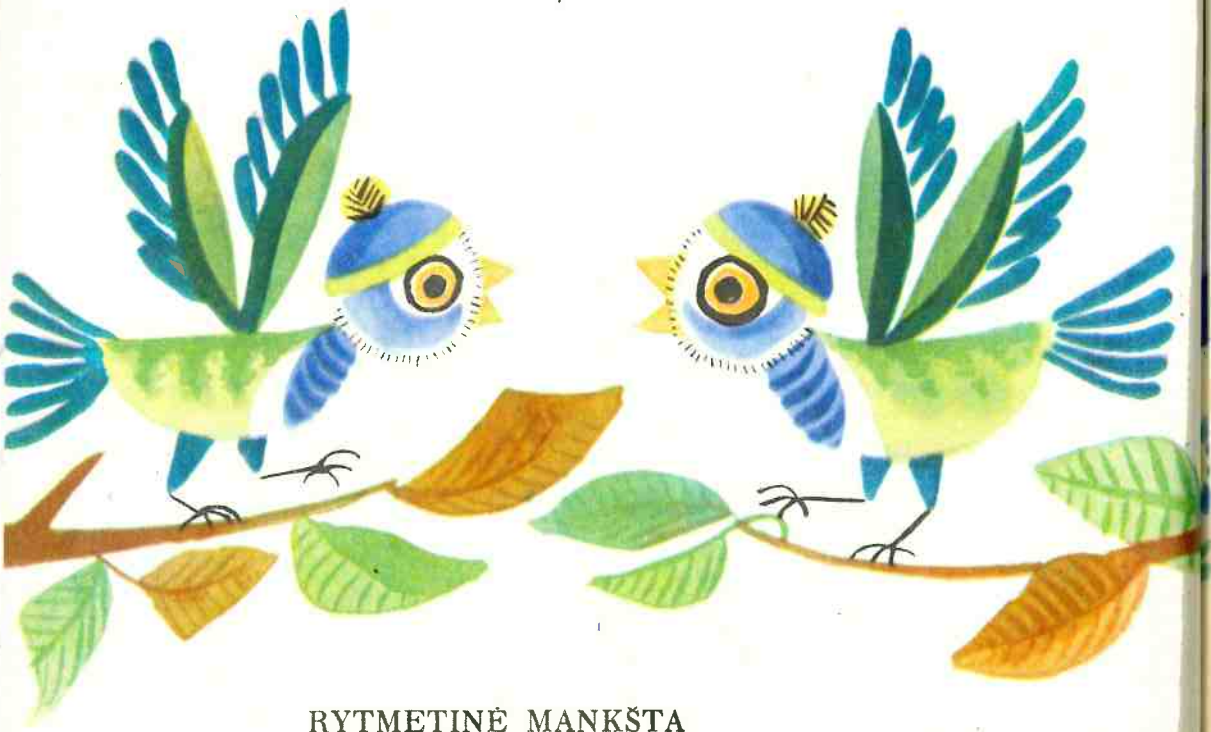

RYTMETINĖ MANKŠTA

Kas linksmai kas rytas
Iš lovelės ritas?
Čipolinas,
Buratinas
Ir visi
Vaikai mankštinas.

Dagiliukai groja
Ir sparnais plasnoja.
Paplasnokim
Mes rankutėm
Kaip dagiliai
Su zylutėm.

Ko varlytės tupi?
Gal musytės rūpi?
Mes pritūpę
Pagunguosim,
Nesuklupę
Atsistosim.

Ko kiškučiai žiūri
Į vaikučių būrį?
Vai, norėtų
Ir kiškučiai
Taip mankštintis,
Kaip vaikučiai.

VASAROS VAIŠĖS

Gal vaikučiai dar nežino
Vasarėlės skanumynų?
Kiek čia uogų, vaisių, blynų
Ir kitokių gardumynų.
Tuos, kas nosies neberiečia,
Vasarėlė puoton kviečia:
Prašom, prašom į svečius,
Pavaišinsim vaikučius!

Šviežia bulvytė

Bulvė daug akučių turi,
Ir visom ji meiliai žiūri.
Bulvė iškepė mums blynų
Ir visus mus pavaišino.
— Ačiū, ačiū,— jai už tai
Mes dėkojame karštai.

Uogų kraitelė

Kiškis piškis aš esu,
Miško uogų jums nešu —
Bruknių, žemuogių, mėlynių
Šimtą dvidešimt pintinių.
Prašom valgyti, vaikučiai,
Kai vaišina jus kiškučiai.

Saldus pienukas

Aš karvutė, mū-mū-mū!
Ateinu iš lygumų,
Žalią žolę aš pešu,
Baltą sūrį jums nešu.
Jeigu sūrio neragausit,
Tai karvutę jūs užgausit.
Prašom valgyti, berniukai,
Pionieriai ir spaliukai.

Medutis

Daug darželyje vaikučių,
Dar daugiau skanaus medučio.
Jiems bitelė darbininkė
Paragaut medučio linki.
Nuo medučio, nuo saldaus,
Jų veideliai tuoj paraus.
Bus visi vaikai sveiki,
Ir viešnagė bus puiki.

Pomidorai

Jus vaišina pomidoras,
Rausvas, didelis ir storas.
Prašome, su grietine
Jūs suvalgykit mane.
Kai privalgysit lig valiai,
Bus raudoni jūs veideliai.

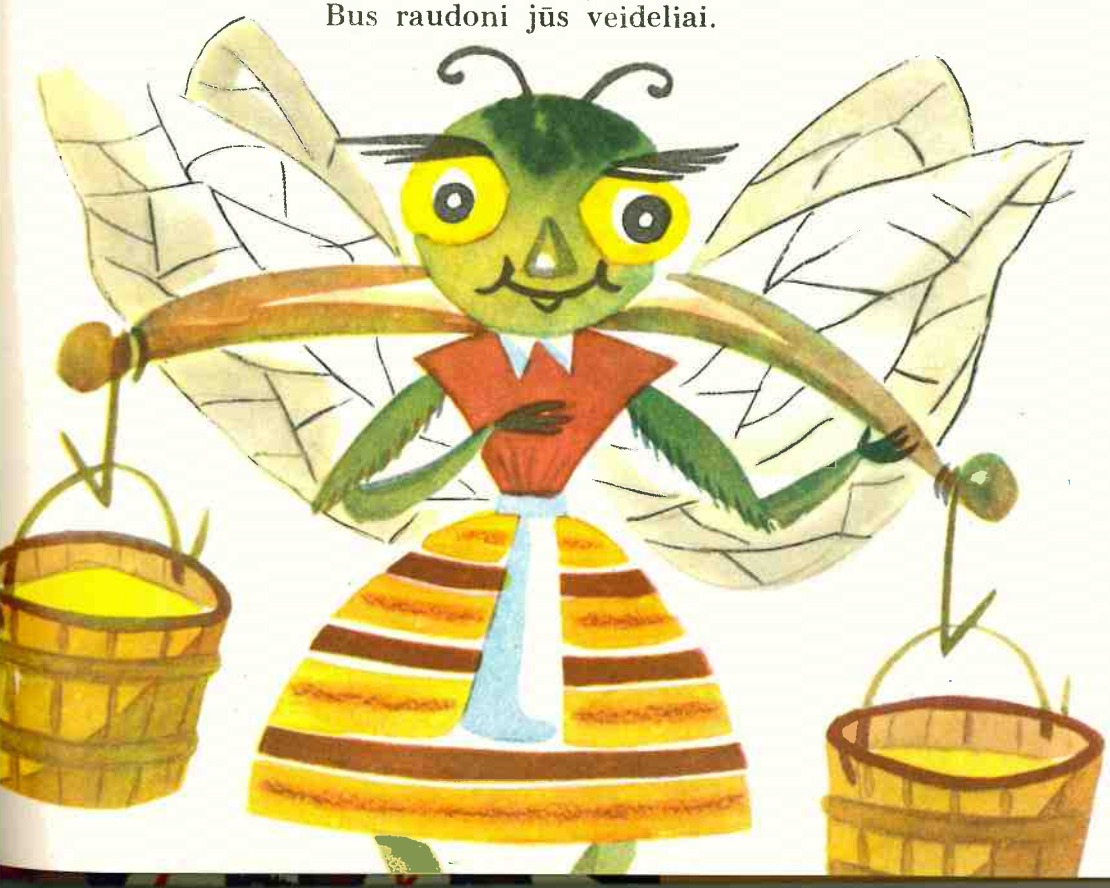

SENELIS ŠALTIS

— Kur, seneli, tu čiuoži?
Ką krepšely tu neši?
— Aš keliauju į svečius
Pas mažuosius vaikučius.

Daug turiu aš dovanų
Ir vaikučiams dalinu.
Dovanėlės — ne bet kam,
Tik labai geriem vaikam!

TU GAIDELI KAIKARY

Linksma dainelė

Tu gaideli kaikary,
Gražų balsą tu turi.
Ko-ko-ko! Kakariekū!
Gražų balsą tu turi.

Ko, gaideli kaikary,
Tu į mus piktai žiūri?
Ko-ko-ko! Kakariekū!
Ko į mus piktai žiūri?

Mes ne lapės, ne vilkai,
Ne plėšrūnai vanagai.
Ko-ko-ko! Kakariekū!
Ne plėšrūnai vanagai!

Tu, gaideli, nepuikuok,
Mums dainelę uždainuok!
Ko-ko-ko! Kakariekū!
Mums dainelę uždainuok!

Tai klausysis jos vaikai,
Ir bijosis vanagai.
Ko-ko-ko! Kakariekū!
Ir bijosis vanagai!

NUSKRIAUSTA LĖLYTĖ

Oi, kaip skriaudžia savo lėlę
Mano draugė Gražina.
Jos plaukučiai susivėlę,
O nosytė — murzina.

Jos kaselės nesupintos,
Rašaluota jos kakta.
Ji kamputyje už spintos
Su meškučiais užgrūsta.

Aš supinsiu savo lėlei
Geltonąsias kaseles
Ir, įrišus kaspinėlį,
Jai dainuosiu daineles.

Į kiemelį išsivesiu,
Ten pažaisti ji galės...
O Gražinos nemylėsiu,
Jei nemyli ji lėlės.

DĖDĖS DERLIAUS KARNAVALAS

Deklamacija — inscenizacija

Scenoje pusračiu stovi berniukai ir mergaitės su uogų, vaisių ir daržovių drabužėliais ir kaukėmis. Centre — Dėdė Derlius.

Dėdė Derlius

Dėdė Derlius aš esu,
Turtingiausias iš visų:
Štai kiek mano palydovų —
Uogų, vaisių ir daržovių!

Prašome susipažinti,
Ką aš moku išauginti.
Deklamuoja du broliukai,
Obuoliukai rubuiliukai.

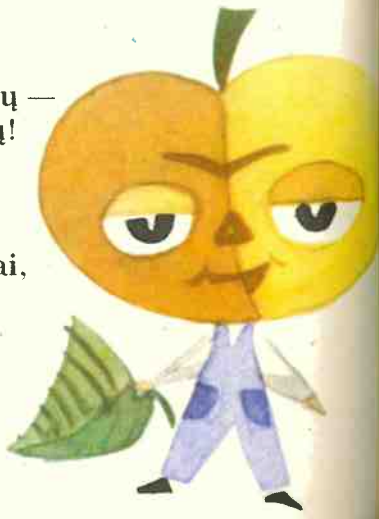

I obuoliukas

Mes dvynukai
Obuoliukai,
Atriedėję nuo šakų.
Mūs veidukai
Rubuiliukai
Raudonuoja kaip vaikų.

II obuoliukas

Meiliai kviečiam į svečius
Mes mažuosius vaikučius.
Pavaišinsim jus dailiais
Mūsų sodo obuoliais.

Dėdė Derlius

Deklamuoja dvi sesytės,
Raudonskruostės žemuogytės.

I žemuogytė

Aš mažytė
Žemuogytė
Su raudona suknele.
Prašom prašom
Aplankyti
Mus kas vasarą šile.

II žemuogytė

Mes, paraudę nuo saulytės,
Saldžios, gardžios žemuogytės.
Tik nevalgykit žalių,
Nes susirgsit pilveliu.

Dėdė Derlius

Deklamuoja dvi roputės,
Lepios, plepios lyg bobutės.

I roputė

Ir ne lepios
Mes roputės,
Ir ne plepios
Lyg bobutės...
Aplankykit mus darže —
Ropių dvylikta ežia!

II roputė

Vienas — ropės neišrovė,
Dviese — ropės nepargriovė...
Jeigu šimtas vyrų rautų,
Gal tą ropę ir pargriautų?!
Apkabinkit rankom drūčiai
Ir išraukit ją, vyručiai!

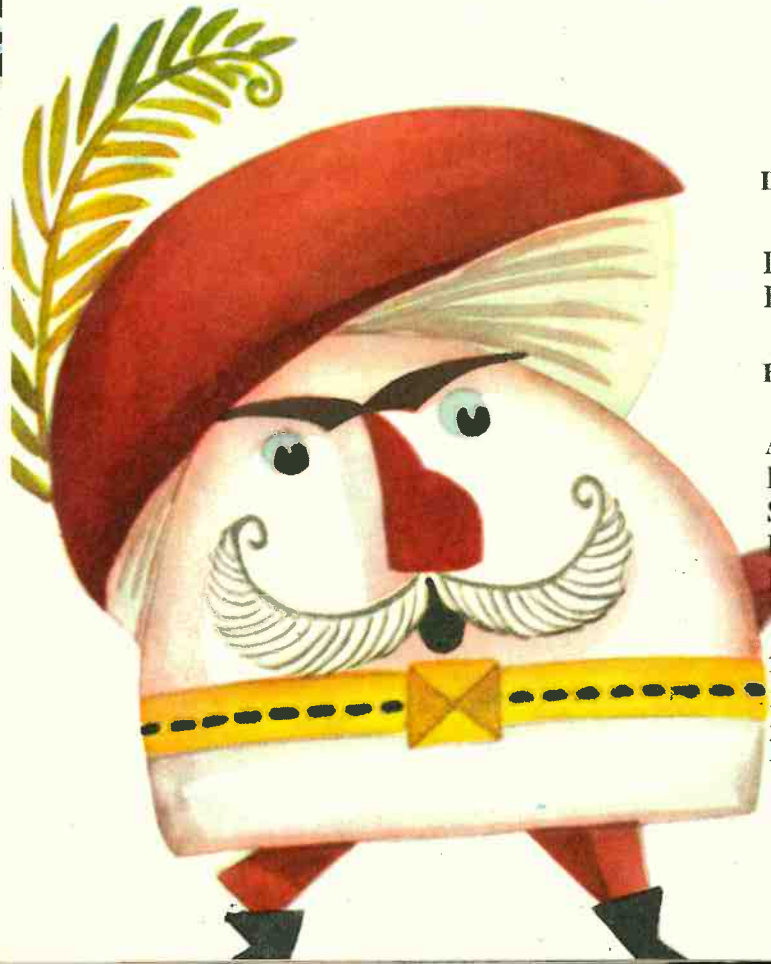

Dėdė Derlius

Deklamuoja ir didikas
Baravykų baravykas.

Baravykas

Aš bajoras
Baravykas,
Storas storas
Kaip ridikas!
Kviesčiau jus į vardines,
Bet nerasite manęs.
Aš, į samanų duknas
Įsikasęs per dienas,
Po žaliuoju paparčiu
Laukiu girioje svečių.

Dėdė Derlius

Deklamuoja šalimais
Riešutėliai su šalmais.

I riešutukas

Kybur-vybur riešutukai
Pro šakas, pro šakas...
Mūs dantukai
Kaip kaltukai
Neįkąs, neįkąs.

II riešutukas

Jūs, vaikučiai, be spaustukų
Negvildenkit riešutukų:
Kai dantukai
Jums sopės,
Riešutukai
Nerūpės...
Jei ateisit su spaustukais,
Pavaišinsim riešutukais.

Dėdė Derlius

Prašom prašom gelsvą kriaušę,
Ir saldžiausią, ir gardžiausią!

Kriaušė

Aš esu saldžioji kriaušė.
Širšė šoną man pragraužė.
Jei apginsite nuo širšių,
Aš jūs niekad nepamiršiu.

Aš kviečiu visus į sodą.
Ten po kriauše, po kerota,
Jūs susėsite ratu
Ir vaišinsitės kartu.

Dėdė Derlius

Deklamuoja ir morka,
Tik truputį... nesveika.

Morka

Aš esu morka raudona.
Kiškis man pragraužė šoną,
Ir to kiškio aš bijausi...
Kas pagaus tą ilgaausį,
Tam aš duosiu dvi sveikas,
Neapgraužtas jo morkas.
Pavaišinsiu tą vaikutį,
Kur greitesnis už kiškutį.

Dėdė Derlius

Baigias mūsų karnavalas.
Laukia vaisių pilnas stalas,
Laukia mano palydovės —
Saldžios uogos ir daržovės.
Kviečiam, kviečiam į svečius
Mes mažuosius vaikučius!

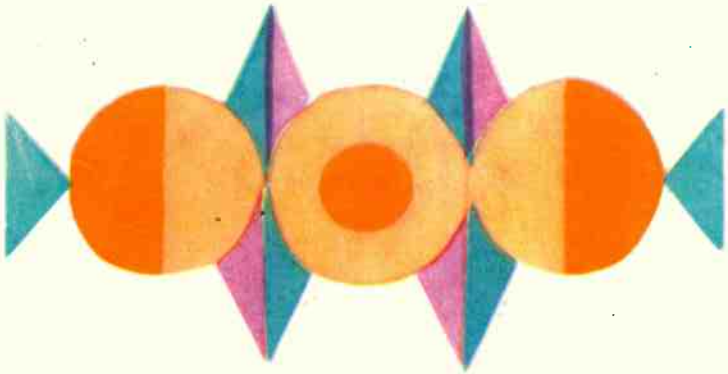

LIK ŠVIESUS, VAIKŲ DARŽELI!

Su mokinių uniformomis įeina būsimieji pirmaklasiai — berniukas ir mergytė

Berniukas

Pirmą kartą į darželį
Su mama aš atėjau
Ir visus vaikus į šalį
Pasipūtęs nuvijau.

Užsispyręs kaip oželis
Aš kiemelyje verkiau:
— Nepatinka man darželis! —
Aš mamytei pasakiau.

Mergytė

Pirmą kartą į darželį
Su lėle aš atėjau, —
Kai paprašė jos Roželė,
Aš — liežuvį kyšt tuojau.

Šiandien gėda prisiminti,
Kad buvau aš atžari...
Mes daržely užauginti,
Ir vaikučiai mes geri.

Berniukas

Mes darželyje išmokom
Daug darbelių ir dainų.
Čia mes žaidėm, čia mes šokom,
Čia prabėgo daug dienų.

Paskutinį kartą šiandien
Aš daržely tarp gėlių...
Visos mano mintys skrenda
Jau mokyklos takeliu.

Mergytė

Lieka lėlės, lieka gėlės
Ir darželis tarp gėlių...
Rytą bėgsiu atsikėlus
Aš mokyklos takeliu.

Atsisveikinau kiekvieną
Ir vos vos nepravirkau:
Taip man gaila, kad šiandieną
Aš darželį palikau.

Abu kartu

Mums mergytės ir berniukai
Šiandien įteikė gėlių,
Kad lydėtų penketukai
Mus mokyklos takeliu.

Atsisveikiname drąsiai
Mes, jaunieji mokiniai.
Būsim uolūs pirmaklasiai,
Būsim darbštūs kaip geniai!

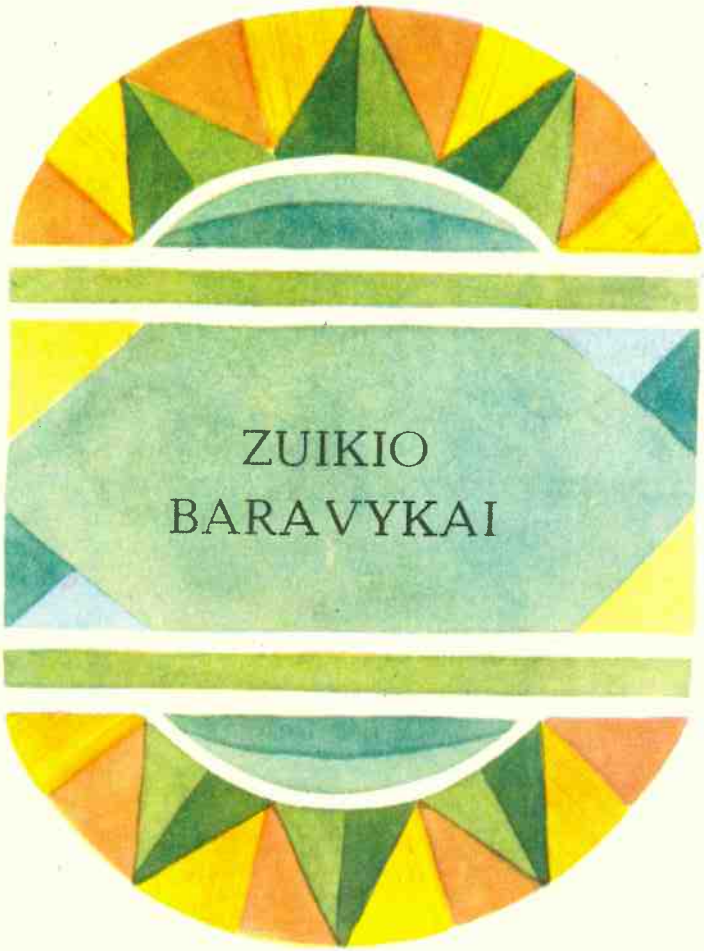
ZUIKIO
BARAVYKAI

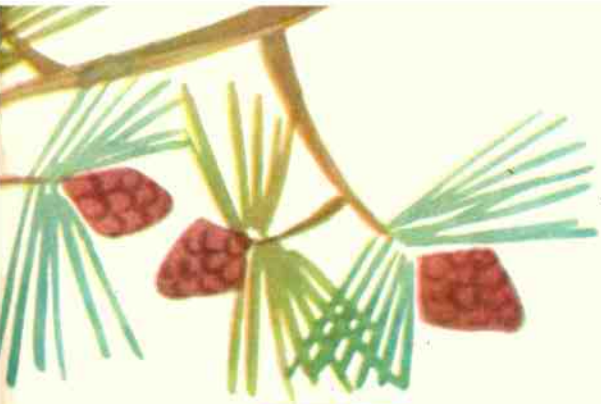

PASAKAITĖ

Sekė Liuda
Pasakaitę
Apie rudą
Voveraitę.

Bet... nurūko
Voveraitė
Ir nutrūko
Pasakaitė.

Pasakaitė
Per trumpa,
Nes mergaitė —
Lyg pupa.

Kai mergaitė
Paūgės,
Pasakaitė
Pailgės.

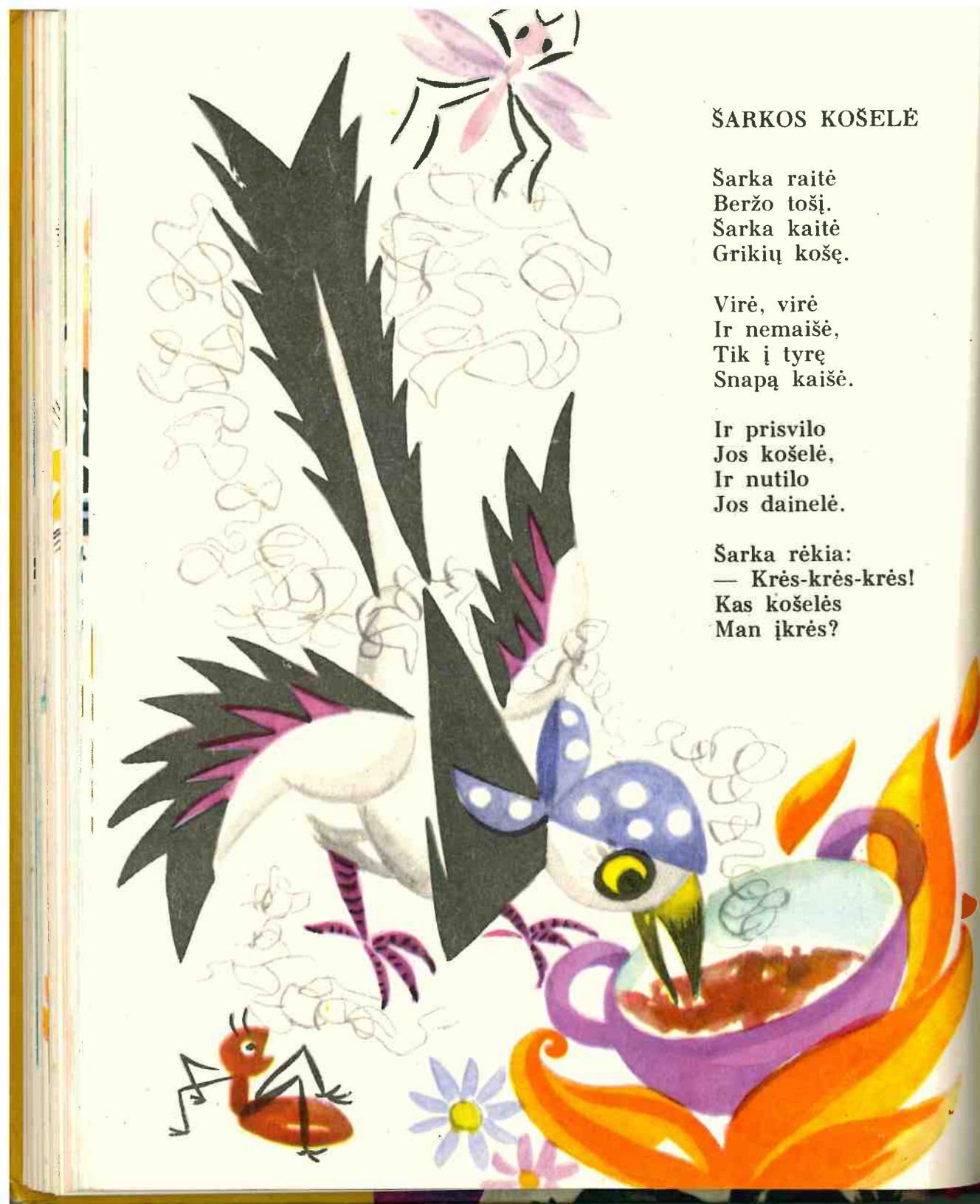

ŠARKOS KOŠELĖ

Šarka raitė
Beržo tošį.
Šarka kaitė
Grikių košę.

Virė, virė
Ir nemaišė,
Tik į tyrę
Snapą kaišė.

Ir prisvilo
Jos košelė,
Ir nutilo
Jos dainelė.

Šarka rėkia:
— Krės-krės-krės!
Kas košelės
Man įkrės?

PUPA

Linksma dainelė

Kir-vir-jupa!
Kir-vir-jupa!
Pasodinsiu
Žalią pupą.

Po žeme
Pupelė miega.
Leis išleis
Ji žalią diegą.

Kai sausa
Žemelė trupa,
Aš palaistau
Žalią pupą.

Tiš! — gaidžiukai
Skiauterėti.
Priauginsiu
Pupų rėtį.

Kai nukirsiu
Žalią pupą,
Tai išvirsiu
Pupų sriubą.

Kir-vir-jupa!
Kir-vir-jupa!
Tai išvirsiu
Pupų sriubą!

MEŠKINO DAINELĖ

Du meškučiai
Lepeškučiai
Į mokyklą ėjo.
Du meškučiai
Lepeškučiai
Mokytis tingėjo.

Du meškučiai
Lepeškučiai
Iš mokyklos grįžo.
Radę drevę,
Negaišavę
Letenas įkišo.

Piktos bitės
Šoko vytis
Juos per kirtimėlį.
Dviem meškučiams
Lepeškučiams
Nosis jos įgėlė.

Oi, meškučiams
Lepeškučiams
Pilkas nosis gelia...
Mes pašoksim
Ir išmoksim
Meškino dainelę.

O TA MUSĖ — VILKO PUSĖ

Linksma dainelė

Kai žiogeliai groja,
Tai drugeliai šoka,
O ta musė
Vilko pusė
Zirzia, kad nemoka.

Ir atėjo voras,
Storas lyg bajoras,
Žiūri — musė
Vilko pusė
Prie medučio sėdi...

Ilgą tinklą savo
Voras išringavo,
Šitą musę
Vilko pusę
Ėmė ir pagavo.

DU OŽIUKAI

Ant lieptelio
Susitiko
Du ožiukai.
Susitiko,
Susipyko
Striukum-bukai!

— Smailiabarzdi,
Bėk iš kelio! —
Vienas šaukia.
Egi antras
Nuo lieptelio
Nesitraukia...

Tuoj abu
Ragus atstatė,
Tuoj įširdo:
Bakst į šoną,
Bakst į kaktą...
Ir apvirto.

Du ožiukai
Užsispyrę
Pūkšt į upę,
Kur, žalias žoles
Praskyrę,
Varlės tupi.

Juokės varlės
Ant lapūgų
Prasiskyrusių,
Juokės varlės
Iš ožiukų
Užsispyrusių.

IŠDYKUS VOVERYTĖ

Voverytė
Rudakytė
Šokinėjo po egles.
Voverytė
Rudakytė
Svaidė riešutus, giles.

O pro šalį
Per šilelį
Senis Šaltis ėjo,
Į krepšelį,
Į krepšelį
Riešutus sudėjo.

Jeigu tu neišdykausi,
Riešutų krepšelį gausi.

PASIVĖLAVO

Ėjo berniukai
Į mokyklėlę.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Į mokyklėlę.
Nosis užrietę,
Galvas iškėlę.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Galvas iškėlę.

Oi, kas ten buvo,
Kas ten nutiko?
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Kas ten nutiko?
Smarkūs vyrukai
Kiškį sutiko.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Kiškį sutiko.

Kiškį sutiko,
Vytis įniko.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Vytis įniko.
Kiškis nurūko,
Pėdos beliko.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Pėdos beliko.

Kas ten per mišką
Kūlversčiais pyška?
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Kūlversčiais pyška.
Smarkūs vyrukai
Vejasi kiškį.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Vejasi kiškį.

To kiškio piškio
Jie nepagavo.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Jie nepagavo.
Į mokyklėlę
Pasivėlavo.
O-čia-čia!
O-pa-pa!
Pasivėlavo.

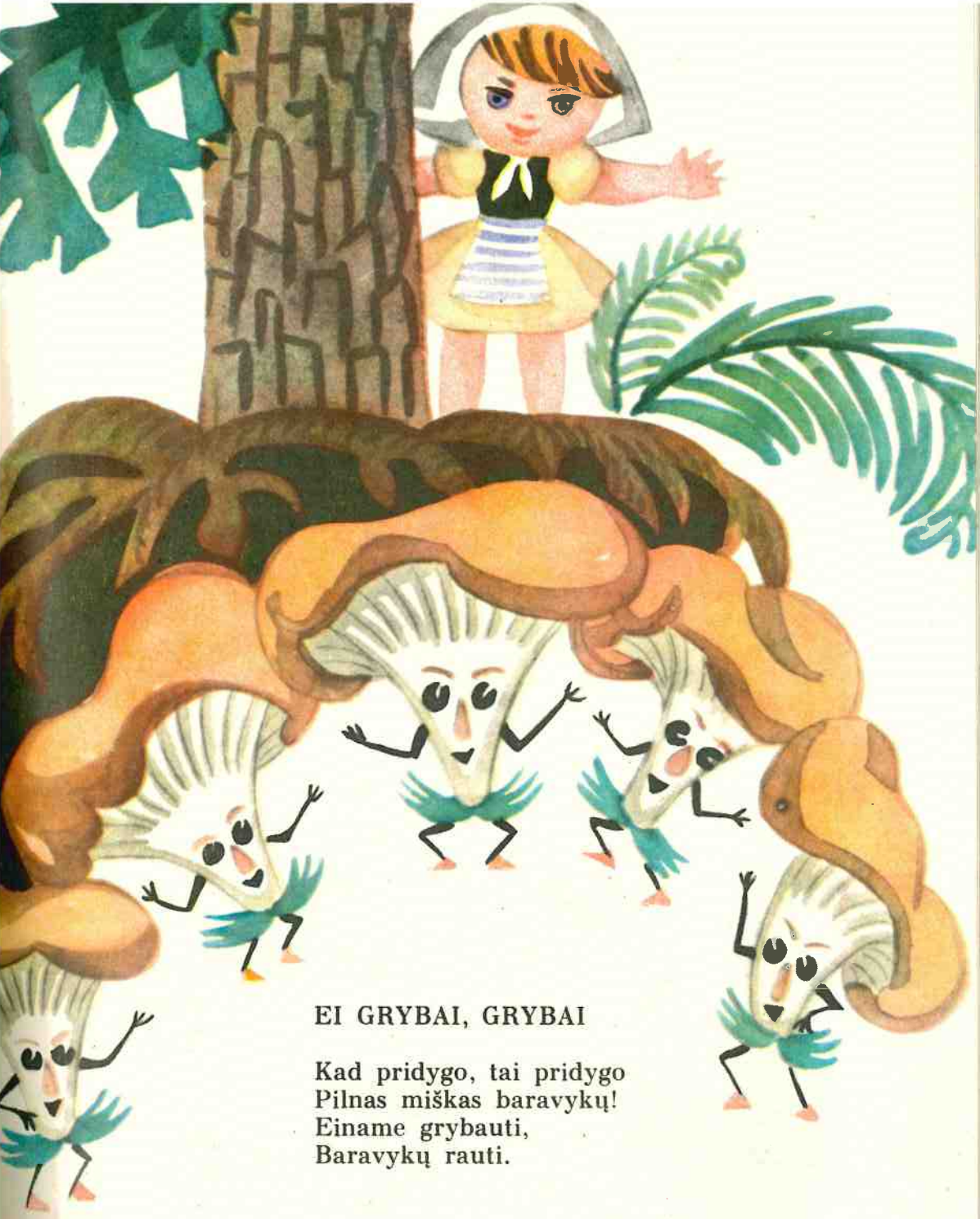

EI GRYBAI, GRYBAI

Kad pridygo, tai pridygo
Pilnas miškas baravykų!
Einame grybauti,
Baravykų rauti.

Romas rado baravyką,
Baravyką kaip ridiką,
Su storiausiu kotu,
Kotu samanotu...

Kas ten puška?
Kas ten triuška?
Milda rauna voverušką.
Oi, surado Milda
Voveruškų „tiltą“!

Ir iš samanų užpykęs
Pasirodė raudonikis:
— Atidžiau grybaukit
Ir mane išraukit!

Kelia galvą ūmėdaitė:
— Prašom, prašom nepraeiti...
Prašome mus rauti
Ir kraitelėn krauti!

Ku-kū! — šaukia mus gegutė.
Ku-kū! — leidžiasi saulutė.
Mokinukai skuba
Virti grybų sriubą.

KAIP NUSKRIDO MALŪNĖLIS

Vaikiška fantazija

Suk, vėjeli, malūnėlį,
Kad sparneliai kiltų!
Tau iškepsiu pyragėlį
Iš grikinių miltų.

Bet malūnsparnis atskrido
Keturiais sparneliais.
Malūnėlis iš pavydo
Liovės miltus malęs.

O dėl ko nepaskraidyti
Man po melsvą tolį,
O dėl ko nepasivyti
Man sparnuotą brolį?

Malūnėlis — ūžt! — pakilo
Keturiais sparneliais
Ir nuskrido linkui šilo,
Grikių nesumalęs.

Nepavysi malūnėlio
Debesėlių tiltu...
Neiškepsi pyragėlio,
Nesumalęs miltų.

RIEŠUTĖLIAI

Ankstų rytą atsikėlei —
Kaip puiku! Kaip puiku!
Kybur-vybur riešutėliai
Ant šakų, ant šakų...

Bėga slepiasi šešėliai
Už miškų, už miškų...
Kybur-vybur riešutėliai
Ant šakų, ant šakų...

Kevalėlį tu praskėlei
Dantuku, dantuku...
Kybur-vybur riešutėliai
Ant šakų, ant šakų!

AFRIKA ŽIRAFRIKA

Vaikiška fantazija

I

Važiavau į Afriką,
Į bananų fabriką,
Sutikau ten liūtą.
Didelį ir drūtą.

Liūtą aš nušoviau,
Kailį jo padžioviau
Ir nešioju purią,
Minkštą jo kepurę.

II

Važiavau į Afriką,
Abrikosų fabriką,
Sutikau ten tikrą
Žebranosį tigrą.

Tigrą aš nušoviau,
Kailį jo padžioviau,
Pasisiūdžiau paltą,
Kad nebūtų šalta.

III

Važiavau į Afriką,
Ananasų fabriką,
Sutikau beždžionę,
Kailiniuotą ponią.

Ji po džiungles braidė,
Bananus man svaidė,
Ir kišenės mano
Pūtės nuo bananų.

IV

Aš — vyrukas greitas,
Ant žirafos raitas
Sugrįžau iš Afrikos,
Afrikos žirafrikos.

Jums, bičiuliai mano,
Parvežiau bananų,
Valgykit, vaikučiai,
Būkite sveikučiai!

PUMPURĖLIŲ SPROGIMAS

— Oi mergytės,
Kas čia sprogo,
Kad varlytės
Net pašoko?

Ir atsakė
Vyturėliai:
— Sprogo...
Medžių pumpurėliai!

Ir mergytės
Vėl nurimo:
— Nebaisu
Mums to sprogimo!

Jis rankelių
Nesužeidžia —
Ant šakelių
Žiedus skleidžia.

VISI ŠOKA

Šoka kiškis
Su lėle,
Voveraitė
Su gile...
Ir meškučiai
Lepeškučiai
Kojeles kilnoja.
Šoka lapė
Su gaidžiu
Ir ežienė
Su ežiu,
O dudutis
Muzikantas
Po egle tuntuoja,
Dūdele dūduoja...
Trepu-trepu
Kojele!
Klepu-klepu
Kurpele!
Į ratelį aš ir tu!
Šen, pašoksime kartu!

KIŠKIS RAUGIA KOPŪSTUS

— Štai statinė
Ąžuolinė!
Tau kartoju tris kartus:
Tu, kiškuti,
Tu, pilkuti,
Čia užraugsi kopūstus...

Tik supiaustyk kuo smulkiau.
Atsimink, ką pasakiau...

Ir išėjo jo mamytė
Bebro vebro aplankyti.

O kiškutis atsidūsta:
„Kam gi piaustyti kopūstą?!"

Jis lapelį atsilaužė,
Atsilaužė ir sugraužė.
Taip kopūstas jam patiko,
Kad tik kotas tepaliko...

O po to visus metus
Mokės raugti kopūstus.
Ar išmoko, tu paklausi
Patį kiškį ilgaausį...

KAIP SALDAINIAI DYGO

Tai lauktuvių nuo berniukų —
Saldainiukų kaip žirniukų!
Valgiau valgiau, kiek patiko.
Ką daryti? Du beliko...

— Reikia sėti,— sako tėtė,—
Žirniai gali užderėti...
Aš pasėjau apvalius
Saldainius kaip žirnelius.

— Vai tėveli, kas nutiko,
Kad saldainiai neišdygo!
— Kas nutiko? Jau žinau...
Vištos sulesė, sūnau!

Nemyliu aš kiemo vištų,
Kad pilveliai joms praplyštų!
Kam jos sulesė skanius
Mano sėtus saldainius?

GODŪS MEŠKUČIAI

Ko norėjo du meškučiai,
Du meškučiai lepeškučiai?

Kad medum per naktį lytų,
O meškučiai — jį laižytų...

Ir medum per naktį lijo,
O meškučiai — medų rijo...

Ko meškučiai graudžiai rauda?
Pilvukus meškučiams skauda!

Gydo meškinas vaikus,
Spaudo storus pilvukus:

— Nors medutis ir saldus,
Niekada nebūk godus!

GUŽAS, VARLYTĖ, MUSĖ IR BITĖ

— Gužai, gužai,
Stipinkoji,
Kur per balą
Tu maknoji?

— Ga-ga-ga!
Pypliai, iš kelio!
Aš maknoju
Prie upelio...

Prie upelio
Daug žilvičių,
Dar daugiau
Žalių varlyčių.

Aš varlytę
Pasigausiu,
Pasigavęs
Papietausiu.

O varlytė
Su varliukais
Kurkia, kvaksi
Po lapūgais:

— Aš muselę
Pasigausiu,
Pasigavus
Papietausiu.

O muselė
Apsilaižė
Ir sparnelį
Pasikaišė:

— Pas bitutę
Aš nuskrisiu,
Jos medutį
Išlaižysiu.

O bitelė
Darbininkė
Iš dulkelių
Vašką minkė:

— Oi musele,
Tu įkliūsi,
Oi sesele,
Tu pražūsi...

Pasikrapštė
Musė ausį
Ir bitutės
Nepaklausė.

Šapt! — į medų
Įsilipo,
Įsilipo
Ir... prilipo.

Dėdė bičkopis
Atėjo,
Į muselę
Pažiūrėjo.

Ir pasakė:
— Įkliuvai...
Ką uždirbai,
Tą gavai!

LEDAI

Kartą ruonis ir meška
Dviese tarėsi kažką.
Ir susitarė už du
Prisivalgyti ledų.

Valgė valgė, kol apsalo,
Kol pilveliai jiems atšalo.

— Bū-bū-bū! — meškutė rauda,—
Oi, pilvelį baisiai skauda!
Ruonis sako: — Šauk nešauk,—
Prisivalgėme per daug!

KAS MAMOS NEKLAUSO

Tupi žvirblis kamine
Ir mamos neklauso:
— Čirr! Ne katinas mane,
O aš jį pagausiu!

Ir atėjo katinas,
Pasipustęs letenas.
Ir iš tolo katinas
Prie žvirbliuko gretinas.

Išsigandę pelės
Į urvelį smuko:
— Oi, tiktai plunksnelės
Liko iš žvirbliuko!

ZUIKIS RŪKORIUS

Zuikis puikis strykt į šilą,
Egi žiūri — dūmai kyla.
Rūksta pypkė pamesta
Ir tabokos prikimšta.

Čiupo pypkę nuo kelmuko
Ir namo zuikutis spruko.
Ten jis pypkės parūkys
Ir mamytei nesakys.

Į pirkelę šviesią, naują
Ir zuikienė parkeliauja.
Ir nustemba ji ūmai:
Skęsta dūmuose namai!

— Bėkit lėkit! Namas dega!
Sienos svyla, stogas spraga...
— Kur?
— Anapus pamiškės!
Zuikio namas supleškės...

Oi! — zuikienė atsidūsta,—
Palikau namie kopūstą...
Ir zuikutį palikau...
Oi, abiejų netekau!

Mašina žydrai raudona
Spiegia žviegia:
„Bėk į šoną!“
O mašinoje dramblys
Rūsčiai dairos į šalis.
Švilpia vėjas pro ausis, —
Ar suspės ugniagesys?!

Atlėkė dramblys mašinoj,
Baisų gaisrą užgesino.
Guli zuikis ant žolės,
Rūksta dūmai iš gerklės!

Vėl dramblys kiek gali teška...
Kur? Pas gydytoją meška!

— Vai meškute lepeškoje,
Tu išgydei drambliui koją.
Tu vaistažolių parink
Ir zuikutį atgaivink!

Pypkės dūmai išgaravo,
Ir zuikutis atsigavo.
Jis kol gyvas nerūkys
Ir kitam dar pasakys.

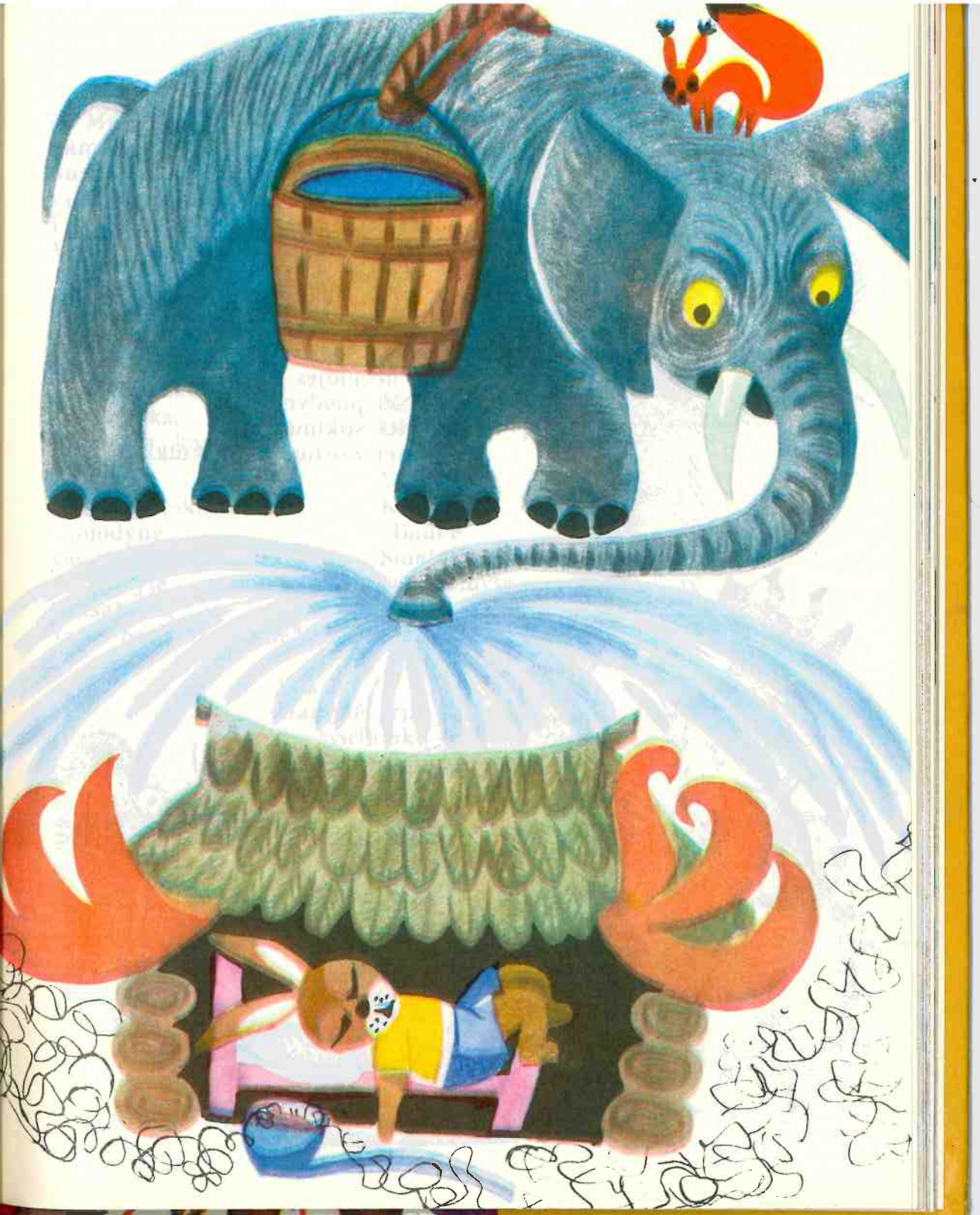

KAČIUKAS SMALYŽIUKAS

Eina motina katytė
Paukšteliaut su kraitele.
O kačiukui
Smalyžiukui
Liepia žaisti su pele.

— Būk gerutis,
Būk švarutis...
Pabėgiojęs atsigulk!
Nei puodynės,
Nei stiklinės,
Nei žaisliuko nesukulk!

— Miau! Katyte
Rainakyte,
Būsiu geras ir ramus...
Visą dieną
Tik pelytę
Aš vežiosiu po namus.

Vos katytė
Rainakytė
Tik išėjo pro duris,
Tuoj kačiukas
Smalyžiukas
Sugalvojo, ką darys.

Žvilgt kačiukas
Į puodynę...
Kas puodynėj? Nežinia?!
Gal žuvytę
Auksažvynę
Rasiu paslėptą dugne?

Kyšt kojytę
Į puodynę...
Oi, kiek džiaugsmo bus smagaus,
Kai žuvytę
Auksažvynę
Smalyžiukas pasigaus...

Miau! Suriko,
Miau! Sukliko
Smalyžiukas. Ką daryt?
Oi, kojelę
Man sužnybo!
Oi, kaip vėžį nukratyt...

Visą dieną
Kniaukė,
Miaukė
Smalyžiukas — a-ja-jai...
Oi, mamyte
Rainakyte,
Kur tu, kur tu išėjai?

Vakare
Mamytė grįžo
Su žvirbliukų kraitele
Ir, išgelbėjus smalyžių,
Liepė žaisti su pele.

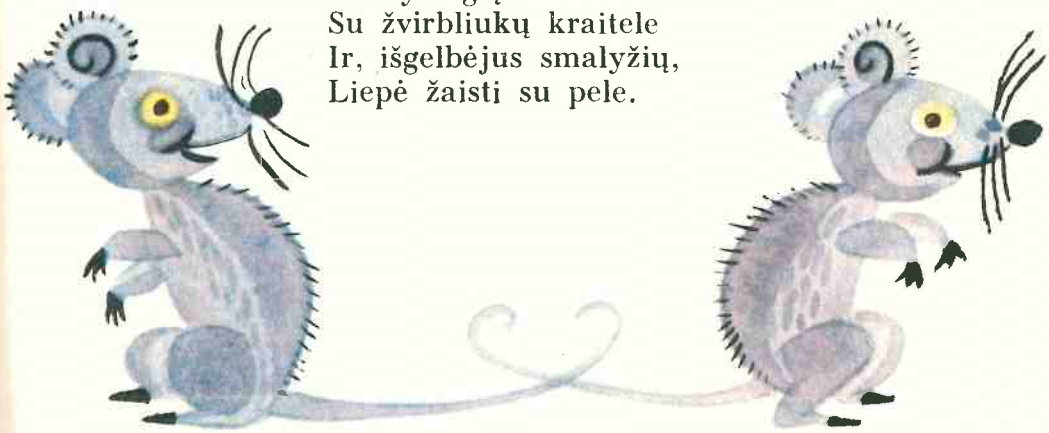

SKAIČIUOTĖS

1.

Vaikai paikai, vanagai,
Šokit grokit kaip žiogai!
Tam, kas šokti nemokės,
Varnas gaudyti reikės —
Tau! (Vienas išeina.)

2.

Šliumpu-pumpu meškinai,
Laižo medų dovanai.
Kas tuos meškinus nuvys? —
Jis! (Vienas išeina.)

3.

Kybur-vybur-kabarai!
Nešė lobį aitvarai.
Kam juos vytis? —
Tau! (Vienas išeina.)

4.

— Bėk, Pilypai,
Iš kanapių,
Nebaidyki
Geltonsnapių.

— Nebaidyčiau
Geltonsnapių,
Jei nelestų
Jos kanapių... —
Štiš! (Vienas išeina.)

MĮSLIŲ KRAITELĖ

Aš su savo seneliu
Negaliu atspėt mįslių.
Gal senelis, aš ir tu
Jas atspėsime kartu?

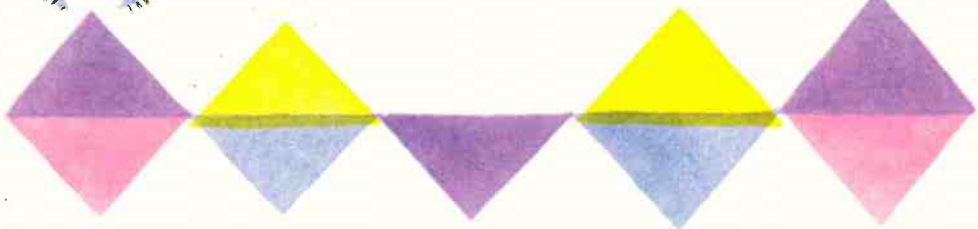

1.

Ne šerniukas, o turiu
Kaip šerniukas daug šerių.
Jei berniukai
Kaip šerniukai
Murzini, murzini,
Aš juos gaudau
Ir išmaudau
Vandeny, vandeny.

(Šepetys)

2.

Aš sėklelė su sparnais,
Skrieju kloniais ir kalnais.
O aš leidžiuosi gaubtu
Pūkiniu parašiutu.
O aš stoviu prie namų
Kaip karcivis — su šalmu...
Na, vaikučiai, kas atmins,
Ką sėklelės užaugins?

(Klevo sėkla, pienė, gilė)

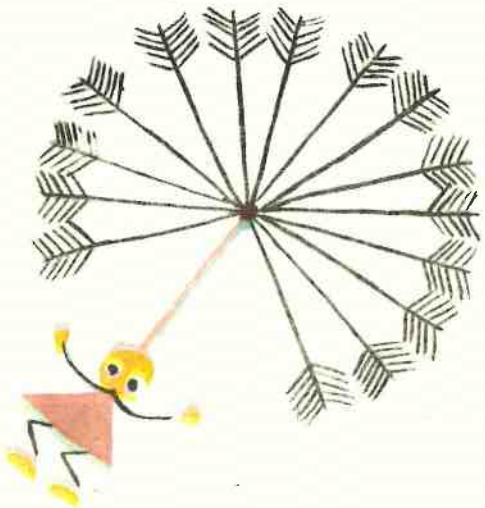

3.

Nei ji kanda, nei ji loja,
Tik svirnelį vis daboja.
Ar tu geisi, ar negeisi —
Į svirnelį neįeisi.

(Spyna)

4.

Šimtadantis, kapliadantis.
Kaip karštuvai aštrūs dantys.
Tartum slibinas kas dieną
Graužia ąžuolo kamieną.

(Skerspiūvė)

5.

Stovi keturios seselės
Po skėčiu, po skėčiu.
Laukia keturios seselės
Daug svečių, daug svečių.

(Stalas)

6.

Stovi vaikas pakulinis
Su taukų sermėgėle,
Su raudona,
Su geltona,
Su melsva kepurėle.

(Žvakė)

7.

Raudonas gaidelis,
Žalia skiauterėlė.
Viena jo kojelė
Įstrigo į smėlį.

(Morka)

8.

Ant nosytės atsisėdęs,
O kojytės — už ausų...
Džiaugias tetos, džiaugias dėdės.
Nors išdykęs aš esu.

(Akiniai)

9.

Vyrai, meškiną įkinkę.
Aria žemę net sulinkę.
Juodas meškinas mauroja
Ir penkias vagas vagoja.

(Traktorius)

10.

Tuku-tuku — be plaktuko.
Ir iš balto akmenuko
Išsirito, išriedėjo...
Kas? — Vaikučiai neatspėjo.
O vištytė patupės,
Patupėjusi atspės.

(Viščiukas)

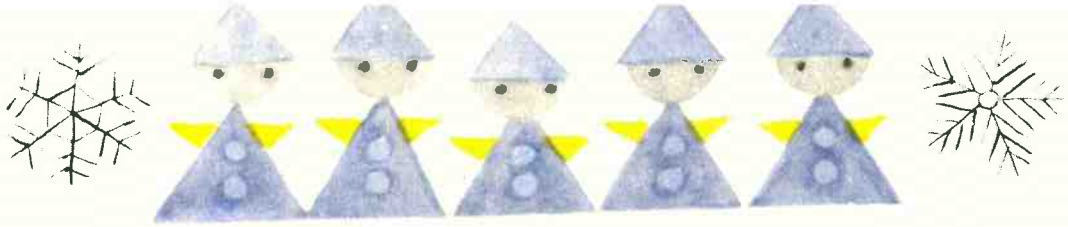

11.

Jis kasmet vaikus aplanko
Balto sniego sūkury.
Žiemą stovi jis už lango,
O barzda jo — kambary!
(Šaltis)

12.

Penketas mažų tvartukų
Apie vieną kiemą.
Penketas mažų nykštukų
Čia gyvena žiemą.
(Pirštinė)

13.

Kol gyvas buvau,
Miške siūbavau.
O kada miriau —
Košelę viriau.
(Medis)

14.

Kas papievių takučiu
Nešas delčią ant pečių?
(Piovėjas)

15.

Šimtą metų ji gyveno,
Kol sulinko ir paseno.
Stiklo akys graudžiai žiūri,
Kad šiaudinė jos kepurė.
(Pirkelė)

16.

Dvi sesutės meiliai žiūri
Į mažų vaikučių būrį.
Bet sesutės nebegali
Susitikti per kalnelį.
(Akys)

17.

Tartum raitelis šaunus
Jis nešioja pentinus,
Bet nemoka jodinėti,
Tik ant karties šauniai sėdi.
(Gaidys)

18.

Žiemą vasarą skarota
Ir spygliuota lyg ežys —
Augalota ir kerota...
Kas? Atspėkite...
(Pušis)

19.

Pasiėmęs kiaurą rėtį,
Ėjo senis pupų sėti.
Kol prie daržo jis priėjo,
Visos pupos išbyrėjo.
(Debesis, lietus)

20.

Daugel adatų jis turi,
O nemoka siūti.
Jį palietus, įsidūrė
Pirštelius sesutė.
(Ežys)

21.

Dvylika šakelių supasi aukštai,
Kiekvienoj šakelėj — keturi lizdai.
Kiekvienam lizdely — septyni paukščiukai.
Na, atspėkit mįslę, sesės ir broliukai.
(Mėnesiai, savaitės, dienos)

Senis žąsinas tupėjo
Ir visas mįsles įspėjo.
Ir kad girias:
— Gir-gar-gar!
Na, įspėkit jūs dabar!

LINKSMAS
RATELIS

PALIUKŲ RATUKAS

Žaidimas

Muzika A. BALČIŪNO

Vidutiniškai

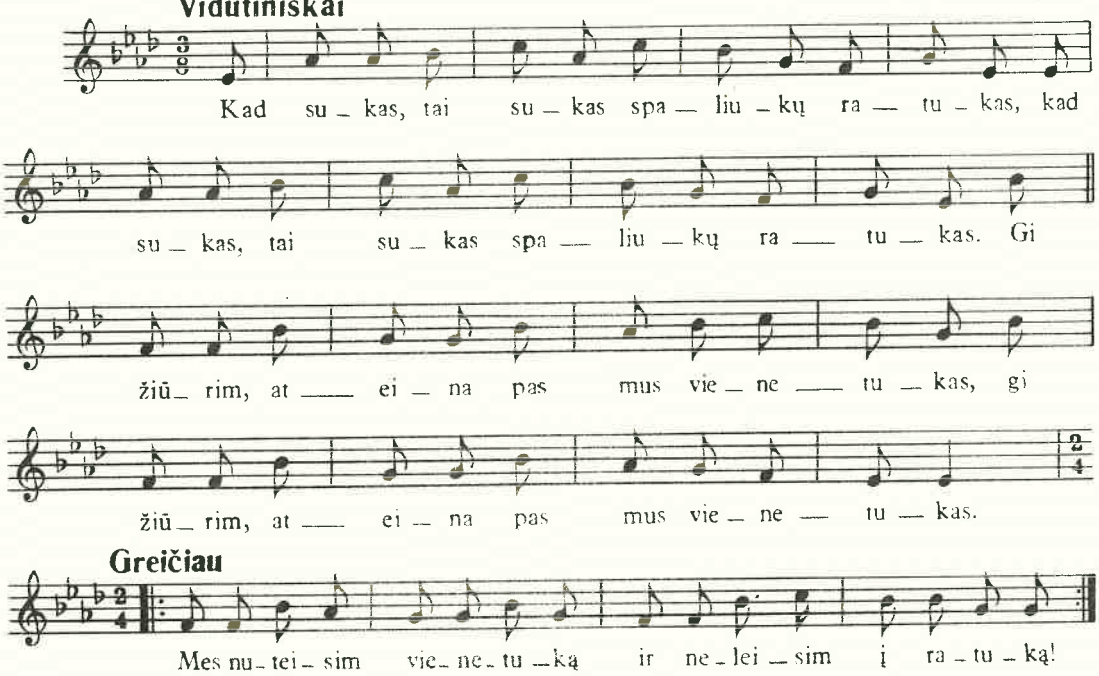

Greičiau

Kad sukas, tai sukas
Spaliukų ratukas...
Gi žiūrim — ateina
Pas mus dvejetukas!

Mes nuteisim
Dvejetuką
Ir neleisim
Į ratuką!

Kad sukas, tai sukas
Spaliukų ratukas...
Gi žiūrim — ateina
Pas mus trejetukas!

Mes nerangų
Trejetuką
Tuoj — už rankų,
Į ratuką!

Kad sukas, tai sukas
Spaliukų ratukas!
Gi žiūrim — ateina
Pas mus ketvertukas!

Mes pažangų
Ketvertuką
Tuoj — už rankų,
Į ratuką!

Kad sukas, tai sukas
Spaliukų ratukas...
Gi žiūrim — ateina
Pas mus penketukas!

Mes pažangų
Penketuką
Tuoj — už rankų,
Į ratuką!

Kad sukas, tai sukas
Spaliukų ratukas!
Kiekvienas spaliukas —
Darbštus mokinukas!

DU KIŠKUČIAI

Ratelis — žaidimas

Muzika V. PALTANAVIČIAUS

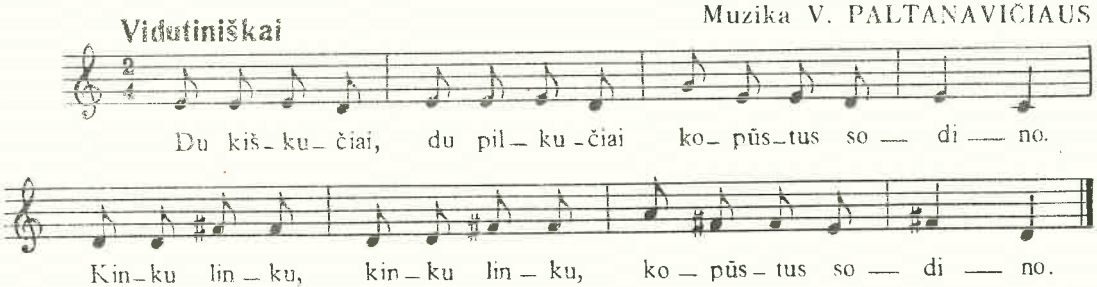

Du kiškučiai.
Du pilkučiai
Kopūstus sodino.
Kin-ku lin-ku.
Kin-ku lin-ku —
Kopūstus sodino.

Kiškiai rėkti.
Kiškiai bėgti
Į namus mamytės.
Striku-straku.
Striku-straku —
Į namus mamytės.

Senas vilkas.
Raišas vilkas
Slinko iš pušyno.
Copi-lopi.
Copi-lopi —
Slinko iš pušyno.

Senas vilkas.
Raišas vilkas
Šoko kiškių vytis.
Klypu-vypu.
Klypu-vypu —
Šoko kiškių vytis.

Kiškių piškių
Ilgakiškių
Vilkas nepagavo.
Copi-lopi,
Copi-lopi —
Vilkas nepagavo.

Tie kiškučiai,
Tie pilkučiai
Šoko ir dainavo.
Striku-straku,
Striku-straku —
Šoko ir dainavo.

KANAPĖLĖ

Žaidimas lietuvių liaudies dainos motyvais

Linksmai Muzika J. GAIŽAUSKO

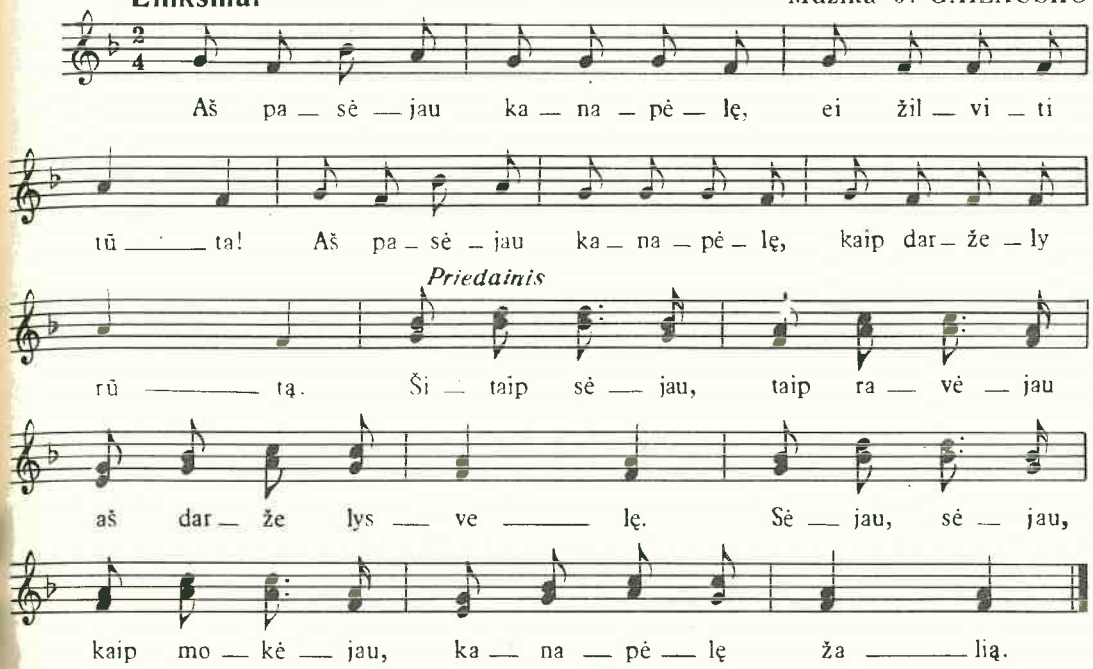

Aš pasėjau kanapėlę,
Ei žilviti — tūta!
Aš pasėjau kanapėlę,
Kaip daržely rūtą.

Priedainis

Šitaip sėjau,
Taip ravėjau
Aš darže lysvelę.
Sėjau, sėjau,
Kaip mokėjau,
Kanapėlę žalią.

Kanapėlę žaliukėlę
Žvirblis pastebėjo
Ir, sparnelį pasikaišęs,
Ją sulest norėjo.

Priedainis

Šitaip mojau,
Taip vejojau
Ei džium-džium žvirblelį!
Ir kaliausę
Ilgaausę
Pastačiau daržely.

Kanapėlė žaliukėlė,
Iš grūdelio mažo
Prasikalusi pro smėlį,
Vandenėlio prašo.

Priedainis

Aš mylėjau,
Prižiūrėjau
Kanapėlę savo,
Ir kanapė
Žalialapė
Kaip rūta žaliavo.

Ir užaugo kanapėlė
Ei džium-džium maknota!
Ir į saulę ji iškėlė
Stiebą augalotą.

Priedainis

Taip lapojo,
Taip bujojo,
Taip ją vėjas glostė.
Taip kanapė
Žalialapė
Savo pluoštą klostė.

Aš nuroviau kanapėlę,
Gražią kaip bijūną.
Ir sukroviau kanapėlę
Į maurotą liūną.

Priedainis

Šitaip rauna,
Šitaip krauna
Kanapes į liūną,
Ir kanapės
Žalialapės
Daug tvirtesnės būna.

Džioviau, myniau kanapėlę.
Kol neliko spalių.
Iš kanapių žalialapių
Bus ilgų virvelių.

Priedainis

Šitaip bruka.
Šitaip suka
Kanapėlę žalią.
Baigėm brukti,
Baigėm sukti,
Baigėm ir dainelę.

JURGUTIS

Ratelis — žaidimas

Kaip Jurgutis kelias
Iš baltos lovelės?
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis kelias.

Kaip Jurgutis prausias?
Ar jo švarios ausys?
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis prausias.

Kaip Jurgutis valgo?
Niekur nesižvalgo...
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis valgo.

Kaip Jurgutis žaidžia?
Draugo neįžeidžia...
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis žaidžia.

Kaip Jurgutis klauso
Pasakų gražiausių?
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis klauso.

Kaip Jurgutis miega,
Kur rūbus palieka?
Va tai šitaip,
Va tai šitaip,
Taip Jurgutis miega.

STORAS PONAS

Ratelis — žaidimas

Krato barzdą ponas
Kaip ožys,
Piktas ir raudonas
Kaip vėžys.

Ko jis pyksta,
Ko jis pyksta?
Gal ragučiai
Ponui dygsta?!

Ne ragučiai dygsta
Ant kaktos,
Storas ponas pyksta
Nuolatos.

Piktas ponas
Nori karo,
Piktas ponas
Bombas daro.

Taikūs darbo žmonės
Nekariaus,
Mūs namelių ponas
Nesugriaus.

Taiką gina
Visos šalys,
Ir mamytė,
Ir tėvelis.

Rūgsta dūksta ponas
Prieš visus.
Tartum tarakonas —
Krust ūsus.

Dūko dūko
Storas ponas
Ir sutrūko
Kaip balionas!

Neškim storą poną
Į kapus.
Ponas tarakonas
Ten supus.

Kas ten kvarkia,
Kas ten kvarkia?
Balų varlės
Pono verkia.

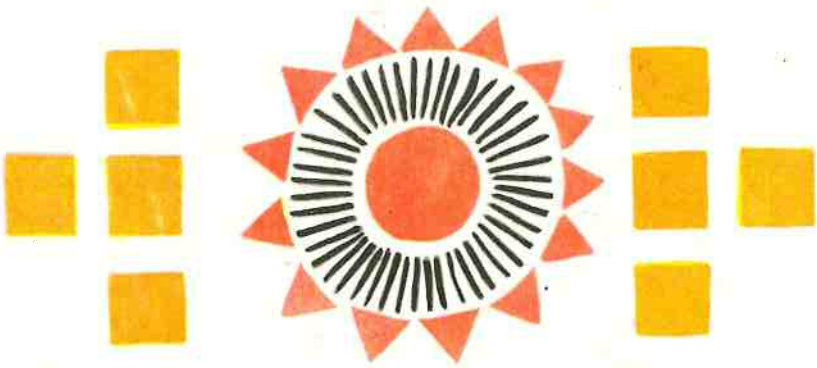

Gegutė kukuoja,
Meškutė linguoja
Va šitaip,
Tai šitaip
Meškutė linguoja

Gegutė kukuoja,
Antelė krypuoja.
Va šitaip,
Tai šitaip
Antelė krypuoja.

Gegutė kvatoja,
Vėžliukai ropoja.
Va šitaip,
Tai šitaip
Vėžliukai ropoja.

GEGUTĖ KUKUOJA

Ratelis — žaidimas

Gegutė kukuoja,
Ožkutė šokuoja.
Va šitaip,
Tai šitaip
Ožkutė šokuoja.

Gegutė užkimo,
Ratelis nurimo.
Va šitaip,
Tai šitaip
Ratelis nurimo.

KIŠKELIS

Ratelis — žaidimas liaudies dainos motyvais

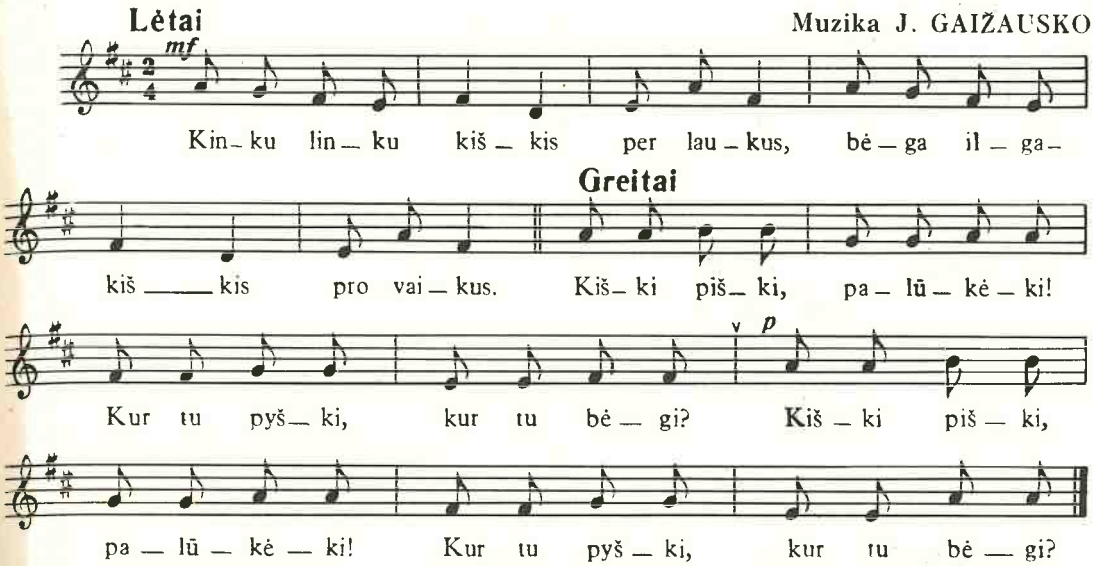

Kinku-linku kiškis
Per laukus,
Bėga ilgakiškis
Pro vaikus.

Kiški piški,
Palūkėki!
Kur tu pyški,
Kur tu bėgi?

Kiški baikštūnėli,
Nebijok!
Savo letenėlėm
Mums paplok.

Kiškis ploja,
Piškis ploja:
Žvėrelius
Vaikai globoja!

Kiški ilgaausi,
Nebijok!
Kopūstėlį gausi,
Tik pašok.

Strykt — pastrykt!
Strykt — pastrykt!
Gėda bartis,
Gėda pykt!

Kiški trumpanosi,
Šokt gana!
Kodėl tavo nosis
Murzina?

Ė, matyt,
Ė, matyt,
Nesiprausęs
Tu, brolyt!

Kiški skeltalūpi,
Ko tau raust?
Bėkime į upę
Nusipraust!

Prausias kiškis
Ir vaikai.
Skamba miškas
Ir laukai.

Kiški ilgaausi,
Eikš pietų!
Kopūstėlį gausi,
Bus gardu.

Valgo kiškis,
Kojas supa.
Čepsi lapsi
Skelta lūpa.

Kiški ilgakoji,
Nedailu
Valgant supti kojas
Po stalu.

Skeltalūpi,
Pasėdėk!
Valgant lūpom
Nečepsėk!

Baigęs graužt kopūstą,
Kiškis mūs
Tuoj nuo stalo sprūsta
Į namus.

Kiški piški,
Atsistok
Ir už pietus
Padėkok!

Skriejame rately
Kaip drugiai.
Mokom žaist kiškelį
Mandagiai.

Kitą kartą
Pas draugus
Bus kiškelis
Mandagus.

DVARE PAS PONĄ TARNAVAU

Ratelis — žaidimas liaudies dainos motyvais

Pas pirmą poną tarnavau,
Kisieliaus rėtį tegavau.
Tegu tą putrą ponas srėbs,
Kol storos lūpos jam atvėps.

Oi, ponulis kad suriks,
Kai jam ašaka įstrigs!

Pas antrą poną tarnavau,
Algos sermėgą tegavau.
Sermėgą ponui palikau,
Jo meškenom apsivilkau.

Te sermėgą jis nešios,
Kol jį varnos užpešios!

Pas trečią poną tarnavau,
Tik šliumpes klumpes tegavau.
Aš ponui klumpes palikau,
O jo pušnis pasirinkau.

Te iš pykčio ponas sprogs,
Kai su klumpėm rūmuos šoks!

VAI TU MARTYNAI

Ratelis — žaidimas

Muzika V. PALTANAVIČIAUS

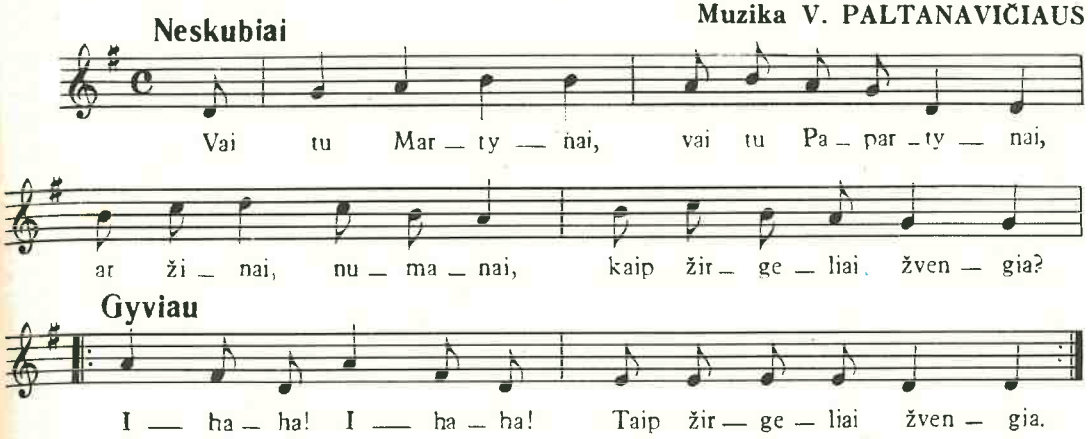

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai,
Kaip žirgeliai žvengia?
Ihaha!
Ihaha!
Taip žirgeliai žvengia.

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai,
Kaip karvutės mūkia?
Mū-mū-mū!
Mū-mū-mū!
Taip karvutės mūkia.

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai,
Kaip avytės bliauja?
Be-be-be!
Be-be-be!
Taip avytės bliauja.

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai,
Kaip ožiai mekena?
Me-ke-ke!
Me-ke-ke!
Taip ožiai mekena.

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai,
Kaip kiaulytės kriuksi?
Kriū-kriū-kriū!
Kriū-kriū-kriū!
Taip kiaulytės kriuksi.

Vai tu Martynai,
Vai tu Papartynai,
Ar žinai,
Numanai
Gyvulėlių šneką?
Tai žinau,
Numanau
Gyvulėlių šneką.

DARBININKAI

Ratelis — žaidimas

Vienas žaidėjas vidury ratelio. Visi eina rateliu ir dainuoja. Paskutines tris eilutes kartoja du kartus, atskirai šokdami ir rankom rodydami darbą. Pasibaigus posmui, ratelio vidury buvęs žaidėjas dviem abiejų rankų pirščiukais (kaip polkoj su ragučiais) iškviečia kitą, sakydamas: „Dun-dun-dun! Eik vidun!“
Pats lieka jo vietoje. Žaidžiama toliau.

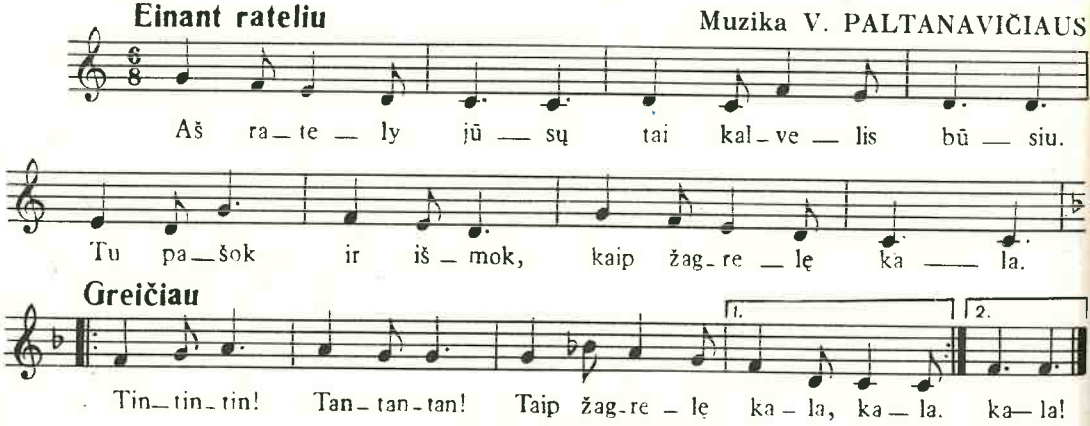

Aš rately jūsų
Tai kalvelis būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip žagrelę kala.
Tin-tin-tin!
Tan-tan-tan!
Taip žagrelę kala.

Aš rately jūsų
Tai audėja būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip drobelę audžia.
Kle-pu-pu!
Tre-pu-pu!
Taip drobelę audžia.

Aš rately jūsų
Tai piovėjas būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip dalgelį plaka.
Tik-tik-tik!
Tak-tak-tak!
Taip dalgelį plaka.

Aš rately jūsų
Tai grėbėja būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip grėblelį taiso.
Tuk-tu-ku
Plaktuku!
Taip grėblelį taiso.

Aš rately jūsų
Tai malėjas būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip girnelėm mala.
Zur-zur-zur!
Gur-gur-gur!
Taip girnelėm mala.

Aš rately jūsų
Tai skalbėja būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip tą žlugtą skalbia.
Tekšt-patekšt!
Plekšt-paplekšt!
Taip tą žlugtą skalbia.

Aš rately jūsų
Tai sėjėjas būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip sėjėjas sėja.
Švyst-pašvyst!
Švyst-pašvyst!
Taip sėjėjas sėja.

Aš rately jūsų
Tai kepėja būsiu.
Tu pašok
Ir išmok,
Kaip pyragą kepa.
Tepu-tept!
Pečiun lept!
Taip pyragą kepa.

Aš rately jūsų
Storas ponas būsiu.
Tau šiaudai,
Man grūdai,
Man visi pyragai.
Ponui bumbt!
Ponas plumpt!
Va, tai tau pyragai!

PARGENA ŠARGENA

Ratelis — žaidimas.

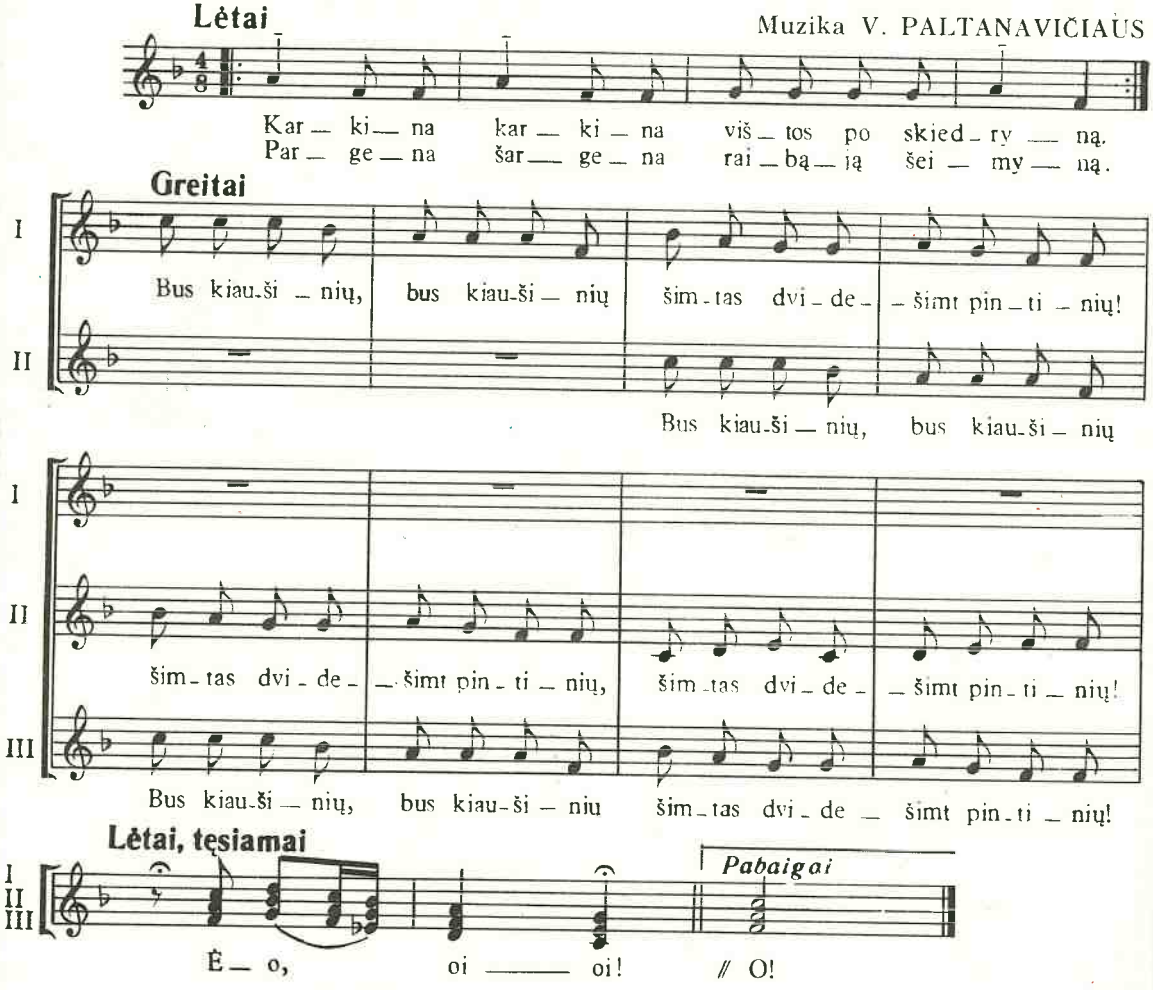

Karkina karkina
Vištos po skiedryną.
Pargena šargena
Raibąją šeimyną.

Bus kiaušinių, bus kiaušinių
Šimtas dvidešimt pintinių!

Girgina gargina
Girgitonės žąsys.
Pargena šargena
Žąseles baltąsias.

Tai bus kraičių, tai bus kraičių,
Balto pūko patalaičių...

Kvakina šnekina
Varlę raibos antys.
Pargena šargena
Antis iš pakrantės.

Pry-pry-pry antelės raibos!
Pagiry laputė staipos...

Šuldina buldina
Kurkės po dilgyną.
Pargena šargena
Kurkino šeimyną.

Kur kurkučiai, kur kurkučia
Kur praganė juos vaikučiai?

Niurkosi murkosi
Kiaulės po dumblyną.
Pargena šargena
Deglją šeimyną.

Bus mėsytės, bus mėsytės,
Valgys broliai ir sesytės!

Baidosi sklaidosi
Avys po kimsyną.
Pargena šargena
Bliaujančią šeimyną.

Kiek ėriukų, tiek berniukų
Laukia žiemą kailiniukų.

Staiposi vaiposi
Ožkos po žilvičiais.
Pargena šargena
Ožkas iš ūlyčios.

Tik ožiukai užsispyrę,
Striukumbukai strykt į girią.

Spyrėsi gyrėsi,
Kad vilkus subado...
Vargena šargena
Tik ragus jų rado...

Mes, mergytės ir berniukai,
Ne ožkytės, ne ožiukai!

TAIP VAIKUČIAI ŠOKA

Ratelis — žaidimas

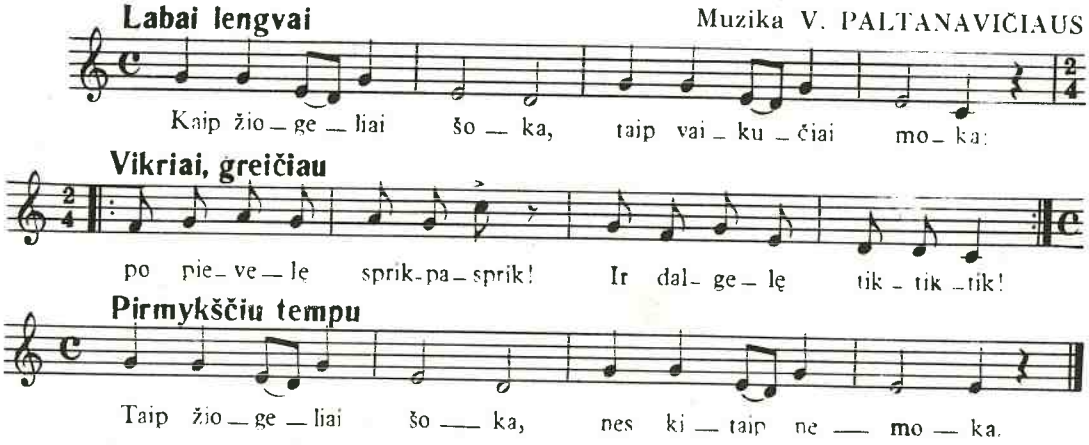

Kaip žiogeliai šoka,
Taip vaikučiai moka:
Po pievelę
Sprik-pasprik!
Ir dalgelę
Tik-tik-tik!
Taip žiogeliai šoka,
Nes kitaip nemoka.

Kaip drugeliai šoka,
Taip vaikučiai moka:
Dviem sparneliais
Plas-plas-plas!
Mūs paukšteliai
Nesules...
Taip drugeliai šoka,
Nes kitaip nemoka.

Kaip žvirbleliai šoka,
Taip vaikučiai moka:
Dviem kojytėm
Kiukt-pakiukt!
Kirmėlytėm
Nepasprukt...
Taip žvirbleliai šoka,
Nes kitaip nemoka.

Kaip kiškeliai šoka,
Taip vaikučiai moka:
Iš pasėlių
Strykt-pastrykt!
Kopūstėlių
Pasitikt...
Taip kiškeliai šoka,
Nes kitaip nemoka.

Kaip oželiai šoka,
Taip vaikučiai moka:
Dviem kojytėm
Trep-trep-trep!
Dviem ausytėm
Klep-klep-klep!
Taip oželiai šoka,
Nes kitaip nemoka.

Šok, pelių pelėda,
Nes murksoti gėda!
Jei pelėdos
Nebešoks,
Joms iš gėdos
Akys sprogs.
Šok, pelių pelėda,
Nes murksoti gėda!

PAUKŠTININKĖ BŪSIU

Ratelis — žaidimas

Aš rately mūsų
Paukštininkė būsiu:
Aš žinau,
Numanau,
Kaip gaideliai gieda!
Kakaryko!
Kakaryko!
Taip gaideliai gieda.

(Keičiasi „paukštininkė".)

Aš rately mūsų
Paukštininkė būsiu:
Aš žinau,
Numanau,
Kaip vištelės gieda!
Kud-kudako!
Kud-kudako!
Taip vištelės gieda.

Aš rately mūsų
Paukštininkė būsiu:
Aš žinau,
Numanau,
Kaip žąselės girgsi!
Girgu-gargu!
Girgu-gargu!
Taip žąselės girgsi.

Aš rately mūsų
Paukštininkė būsiu:
Aš žinau,
Numanau,
Kaip antelės krykia!
Kry-kry-krykū!
Kry-kry-krykū!
Taip antelės krykia.

Aš rately mūsų
Paukštininkė būsiu:
Aš žinau,
Numanau
Kalakutų šneką!
Šuldu-buldu!
Šuldu-buldu!
Kalakutų šneką.

VAISIŲ DAINELĖ

Ratelis — žaidimas

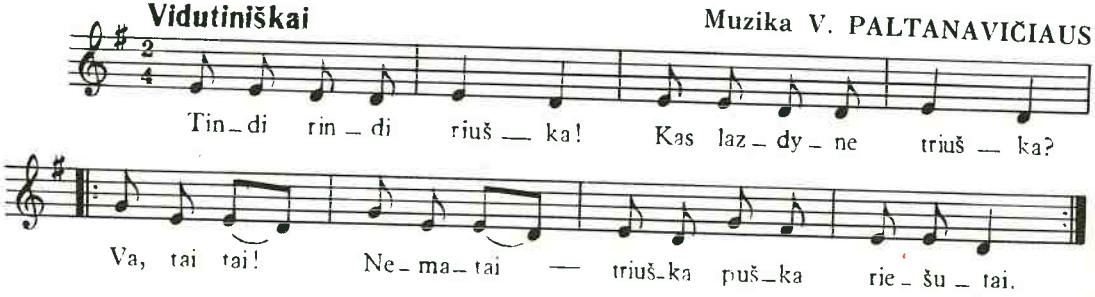

Tindi rindi riuška!
Kas lazdyne triuška?
Va, tai tai!
Nematai —
Triuška
Puška
Riešutai.

Kybur vybur kyko!
Kas vyšnias apniko?
Va, tai tai!
Nematai —
Ten varnėnų
Du šimtai.

Čipo ripo čipo!
Kas ten kriaušėj kybo?
Va, tai tai!
Nematai —
Kybo kriaušių
Du šimtai.

Bumbul bumbul bubsi!
Kas ten krinta, pupsi?
Va, tai tai!
Nematai —
Obuoliukų
Du šimtai.

Kinko linko kinko!
Kas vaisius surinko?
Va, tai tai!
Nematai —
Ten vaikučių
Du šimtai.

PAM PAM PURI

Ratelis — žaidimas

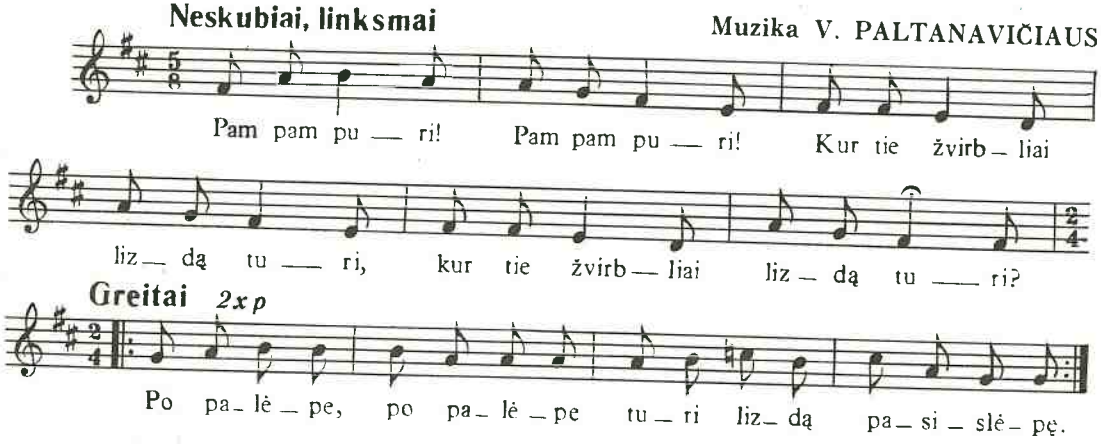

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur tie žvirbliai
Lizdą turi?

Po palėpe,
Po palėpe
Turi lizdą
Pasislėpę.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur tos kregždės
Lizdą turi?

Po pakraige,
Po pakraige
Molio lizdą
Krėsti baigia.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur tos pempės
Lizdą turi?

Tarp kupstelių,
Tarp kupstelių
Suka lizdą
Be šapelių.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur varnėnai
Lizdą turi

Inkilėly,
Inkilėly,
Kur vaikučiai
Jiems įkėlė.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur tas gandras
Lizdą turi?

Ant klojimo,
Ant klojimo,
Lizdas — ratas
Nuo vežimo.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Ko tas katinas
Taip žiūri?

Škic! rainaki,
Žebranosi,
Kur lizdeliai —
Nežinosi.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Ko tas vanagas
Taip žiūri?

Tiš! vagišiau,
Kumpanosi,
Kur lizdeliai —
Nežinosi.

Pam pam puri!
Pam pam puri!
Kur gegutė
Lizdą turi?

Gegė lizdo
Neturėjo,
Mūs ratelis
Subyrėjo.

TURINYS

Į ŠVIESIĄ SAULĘ

Tarybų Lietuva 7
Pavasaris 8
Gintarėliai 10
Vilniaus kalneliai 11
Mylėki Partiją, vaikuti! 12
Daina apie Iljičių 12
Sakmė apie baltą berželį 13
Prie partizano kapo 17
Žvaigždžių pionierius 18
Tik motulės širdyje 19
Pionierių daina 20
Žėrėk, taikos saulute! 21
Aš nugalėsiu vargą 21
Ant Baltijos kranto 22
Pumpurėlių dėžutės 22
Saulės dukrytės 23
Partijai skamba vaikučių daina 24
Į stovyklą 24
Pėdomis Marytės Melnikaitės 25
Pirčiupio kaimely 25
Penkių jūrų kapitonas 26
Skambėki, kelionės dainele 26
Pionierių žvaigždės 28

Darban, darban, darban! 28
Mažieji kolūkiečiai 29
Audėjėlė 34
Motulės rūpestėliai 34
Pailsėk, maitintoja žemele 36
Gražiausioji šalis 36

TRYS LIEPSNELĖS

Trys liepsnelės 39
Tėviškėlei 40
Spaliukų dainelė 40
Taikos balandėlis 41
Mylimai Partijai 42
Draugystės ratelis 42
Baltijos bangelė 43
Leninas Vilniuje 44
Liepsnelė 45
Mamytei 45
Kosmonautas ir Genutis 46
Lingo-ly 49
Po Afrikos palmėm 50
Fašistai 53
Tu sušildyk, saulele 53
Mūsų metai 54
Suk, suk ratelį 56
Seneliui Šalčiui 56
Berželio širdis 58
Kas nedirba, tas nevalgo 59
Meškiukai tinginiai 60
Tėpliukas vėpliukas 61

Murziuko ausys 61
Netvarkingas Domininkas 62
Paukštvanagis 62

VAIKUČIAI PABIRUČIAI

Vaikučiai pabiručiai 65
Mergytė ir berniukas 66
Mes vaikų daržely pasitinkam Spalį 67
Tarybinei Tėvynei 67
Draugiška dūdelė 68
Kaip aš sveikinau mamytę 68
Ei žirgeliai, žirgeliai 69
Garvežys 72
Mūsų fermoje 73
Rudenėlis puošiasi 73
Aš, mašinos ir mama 74
Rytmetinė mankšta 76
Vasaros vaišės 78
Senelis Šaltis 80
Tu gaideli kaikary 80
Nuskriausta lėlytė 81
Dėdės Derliaus karnavalas 82
Lik šviesus, vaikų darželi! 87

ZUIKIO BARAVYKAI

Pasakaitė 91
Šarkos košelė 92
Pupa 93

Meškino dainelė 94
O ta musė — vilko pusė 94
Du ožiukai 95
Išdykus voverytė 97
Pasivėlavo 97
Ei grybai, grybai 99
Kaip nuskrido malūnėlis 101
Riešutėliai 101
Afrika žirafrika 102
Pumpurėlių sprogimas 104
Visi šoka 104
Kiškis raugia kopūstus 106
Kaip saldainiai dygo 106
Godūs meškučiai 107
Gužas, varlytė, musė ir bitė 108
Ledai 110
Kas mamos neklauso 111
Zuikis rūkorius 111
Kačiukas smalyžiukas 114
Skaičiuotės 116
Mįslių kraitelė 117

LINKSMAS RATELIS

Spaliukų ratukas 123
Du kiškučiai 125
Kanapėlė 127
Jurgutis 129
Storas ponas 130
Gegutė kukuoja 132
Kiškelis 133

Dvare pas poną tarnavau 136
Vai tu Martynai 137
Darbininkai 138
Pargena šargena 142
Taip vaikučiai šoka 146
Paukštininkė būsiu 148
Vaisių dainelė 150
Pam pam puri 152

JAUNESNIAM MOKYKLINIAM AMŽIUI

Костас Кубилинскас
ЯНТАРИКИ

На литовском языке

Художница Альбина Макунайте
Издательство «Вага», Вильнюс, пр. Ленина 50

Kostas Kubilinskas
GINTARĖLIAI

Redaktorius J. Stukas
Techn. redaktorius V. Zdancevičius
Korektorė T. Ališkevičienė
Pasirašyta spaudai 1974.III.11. Leidinio Nr. 7616. Ofsetinis popierius Nr. 1, formatas $70\times90^{1}/_{16}$ — 5 pop. l.=11,7 sp. l.; 13,4 leid. l. 30 000 egz. Užsak. Nr. 371. Kaina 1 rb 16 kp
„Vagos" leidykla, Vilnius, Lenino pr. 50
Spaudė K. Požėlos spaustuvė, Kaunas, Gedimino 10

$$K\ \frac{0762-150}{M\ 852(10)-74}\ 92\text{-}74$$

V. L2
Ku-16

Kaina 1 rb 16 kp